

Die armenischen apokryphen Apostelakten.

Herausgegeben

von

Prof. P. Vetter

II. Die Akten der Apostel Petrus und Paulus.

(Schluss).

XXXVI. Յայնժամ մտեալ Աիմովն առ. «Երովն ասէ ցնա.
Լուր, թագաւոր. եթէ ոչ զարս զայսոսիկ հալածեսցես աս-
տուստ, ոչ կարէ կալ թագաւորութիւնդ քո :

XXXVII. Յայնժամ «Երովն լցեալ ցասմամբ հրամայեաց
փութով զնոսա առ ինքն ածել, և 'ի միւսում աւուրն մտեալ 5
առ. «Երովն Պետրոս և Պաւղոս, Վրիսատոսի առաքեալքն, Աի-
մովն ասաց. Առքա են աշակերտք «Կազովեցւոյն, զորմէ ասա-
ցին ոչ բարիոք գու ժողովուրդք Նրէիցն. «Երովն ասաց. Ո՞վ
է «Կազովեցին. Աիմովն ասաց. քաղաք մի է 'ի հրէաստանի, որ

XXXVI.¹ Աիմովնի AB.—ասէ A; praem. և AB.—² զի եթէ E;
զարսս CE.—հալածես B.

XXXVII.⁴ «Երովնի CE (E լցեալ «Եր.).—ցասմամբ: Հո-
գւովք CE.—⁵ փութով om. AB (C զնս փութով).—մտեալ—առա-
քեալքն: մտեալ Պ. և Պ., Վ. (add. A սուրբ) առաքեալքն առաջի
«Երովնի AB; մտ. առ. «Վ. Պ. և Պ., Վ. սուրբ առ. E; նստեալ
առ. «Վ. Պ. և Պ., Վ. սու. C.—⁷ Կազովեցւոյն B.—⁸ ոչ (բար.) C;
om. ABE; գու om. C.—ժողովուրդքն B.—Նրէից AB.—և ով AB.
—⁹ «Կազաւրացին B.—քաղաք—հրէաստանի: ita AB; է 'ի քա-
ղաքի հրէաստանի E; 'ի քաղաքէ հրէաստանէ C.

XXXVI. Τότε εἰσελθών ὁ Σίμων πρὸς Νέρωνα λέγει αὐτῷ· "Ακουσον, βασιλεῦ· εἰ μὴ τοὺς ἄνδρας τούτους ἐκδιώξεις ἐντεῦθεν, οὐ δύναται¹ στῆναι ἡ βασιλεία σου.

XXXVII. Τότε ὁ Νέρων πλησθεὶς μερίμνης ἐκέλευσεν σπουδαίων αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. καὶ τῇ ἔξῃς ἡμέρᾳ εἰσελθόντων πρὸς Νέρωνα Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολων¹, ὁ Σίμων εἶπεν· Οὗτοι εἰσιν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃν εἶπον οὐ πάνυ καλῶς ἔχειν ὁ λαός² τῶν Ἰουδαίων. Νέρων εἶπεν· Τίς ἔστιν ὁ Ναζαρηνός; Σίμων εἶπεν· "Εστιν πόλις

XXXVI.¹ δύναται BCDE.

XXXVII.¹ « und am folgenden Tage traten ein zu Neron Petrus und Paulus, Christi Apostel ». — ² « von dem die Versammlungen (= ὁ λαός) der Juden aussagten nicht gutes Verhalten ». So lautet der Sinn nach C, in ABE aber fehlt die Negation, so dass zu übersetzen wäre: « von dem... aussagten gutes Verhalten ». Auch hier möchten wir vermuten dass Arm blass eine Verlegenheitsübersetzung bietet, und nicht etwa einen von dem Texte der griechischen Handschriften abweichenden Wortlaut vor sich hatte.

Հանապազ հակառակ ձեր եղեւ, Կազարեթ կոչեմք, անդուստ
վարդապետն դոցա եղեալ է :

XXXVIII. Յայնժամ Պետրոս առ. Ախմովն ասաց. Աքան-
չանամ, եթէ որով ամօթով դու առաջի թագաւորիդ շաղփաղ-
փես և համարիս, եթէ 'ի ձեռն քո մողեկան արուեստիդ Վրիս-
տոսի յաղթեսցես աշակերտացն :

XXXIX. Կերովն ասաց. Եթէ ո՞վ է Վրիստոսն. Պետրոս
ասաց. Եթէ կամիս զիտել, ով է Վրիստոսն, ով թագաւոր, և
զգործեալսն 'ի Նրէիցն, առ զգիրս Պոնտացւոյ Պիղատոսի առ
Աղաւդիս առաքեալ 'ի Նրէաստանէ, և այսպէս զիտացես զա-
մենայն. իսկ Կերովն հրամայեաց բերել զնա և առաջի իւր
ընթեռնուլ, որ ունէր այսպէս :

XL. Պոնտոս Պիղատոս Աղաւդիայ ինդալ. Գմնդակ իրք
պատաշեալ, զորս զնոսին ես պատմեմ քեզ. Նրէայք յաղազս
նախանձու իւրեանց և իւրեանց դմնեայ դատաստանաւն չարչա-
15

¹ ձեր ABC; ձեզ E. — կոչեմք BCE; կոչի A.— In B lacuna extat a անդ... usque սքանչանամ. — ² սոցա E.

XXXVIII.³ Ասաց A; ասէ CE (C ասէ ցԱխ.). — ⁴ Եթէ om. CE.
— ⁵ քո մոզ. ար. AB; մոզ. արուեստի քո C; մոզ. քո արուեստի E.
— ⁶ Վի յաղթ. աշակ. B; յաղթեսց. Վի աշակերտացս A;
յաղթես աշ. Վի C; յաղթեսց. աշ. Վի E.

XXXIX.⁷ Եթէ om. CE. — Վրիստոս E. — ⁹ առ 'ի Նր. CE.
զգիրն C. — ¹⁰ Աղաւդես A. — զիտիցես B. — զամենայնն C.
— ¹² այսպէս : praem. օրինակ C.

XL.¹³ Աղաւդիս ABC; Աղաւդեայ E; add. կայսեր B. — դմնեա
իրս A. — ¹⁴ պատաշեալք B; պատմեալք E. — զոր BCE. — պատմ.
քեզ ACE; յայտնեմ ձեզ B.

τις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ³, ἥτις ὑμῖν ἀεὶ ἐναντία γέγονεν, Ναζαρὲτ λέγομεν⁴. ἐξ αὐτῆς ὁ διδάσκαλος τούτων γέγονεν.

XXXVIII. Τότε ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Σίμωνα ἔφη· Θαυμάζω, ποιώ χρώματι σεαυτὸν¹ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καταλαζονεύεις καὶ ὑπολαμβάνεις, ὅτι διὰ τῆς μαγικῆς σου τέχνης τοὺς τοῦ Χριστοῦ ὑπερνικήσεις μαθητάς.

XXXIX. Νέρων εἶπεν ὅτι Τίς ἐστιν ὁ Χριστός; Πέτρος εἶπεν· Εἰ θέλεις γνῶναι, τίς ἐστιν ὁ Χριστός, βασιλεῦ, καὶ τὰ πραχθέντα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ¹, λάβε τὰ γράμματα Ποντίου Πιλάτου τὰ πρὸς Κλαυδίον πεμφθέντα ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καὶ οὕτως γνώσει² πάντα. Ο δὲ Νέρων ἐκέλευσεν αὐτὰ ἐνεχθῆναι καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ³ ἀναγνωσθῆναι. ἡ περιεῖχεν οὕτως.

XL. Πόντιος¹ Πιλάτος Κλαυδίῳ χαίρειν. Δεινὰ συνέβη², ἡ περὶ αὐτὰ ἐγὼ γνωρίζω σοι³. οἱ⁴ Ἰουδαῖοι διὰ φθόνου ἔαυτῶν τε καὶ⁵ τῇ δεινῇ ιδίᾳ κρίσει ἐτιμωρή-

³ « eine Stadt ist in Judaea ». So AB. Die Varianten, welche C und E bieten (E « er ist in einer jüdischen Stadt », C « aus einer jüdischen Stadt »), sind offenbar Correcturen, veranlasst durch das Missverständniss, als ob Simon nach dem im Archetypus vorliegenden und in AB überlieferten Wortlaute antworte: « er (nämlich der Nazarener) ist eine Stadt in Judaea ». — ⁴ « Nazareth heissen wir (sie) ». Man könnte daran denken, dass das schliessende η von λεγομένη mit dem anfangenden ε von ἐξ zu Einem Laute verlesen worden sei. Diese Annahme ist aber ausgeschlossen, weil Arm sonst, wie die Transcription einzelner Eigennamen zeigt, η regelmässig als i ausspricht.

XXXVIII. ¹ σεαυτὸν I.

XXXIX. ¹ om. περὶ τοῦ Χριστοῦ CG. — ² γνώσει BGILP. — ³ αὐτοῦ (αὐτοῦ ?) CGP.

XL. ¹ Arm : Pontos. — ² « Schreckliche Dinge sind vorgefallen ». Ich habe für ηδικτηλή im griechischen Texte δεινά eingesetzt, weil unmittelbar nachher Arm δεινός (δεινᾶς κρίσειν) mit ηδικτηλή gibt, ebenso später § 78 durch ηδικτηλή. — ³ « welche eben ich dir berichte ». Die griechischen Handschriften haben teils ἐγνώσασα, teils ἐγνώσατα, beides offenbar verderbt. Ich vermute auf Grund von Arm γνωρίζω oder auch ἐγνώρισα. Diese Conjectur wird durch die lateinische Version gestützt, welche « probavi » überträgt, denn γνωρίζειν vereinigt in der Tat in sich die beiden Bedeutungen « kundtun » und « prüfen ». — ⁴ om. γάρ CD.

րեցին զնա ընդ վայր։ վասն որոյ պատուեր ունեին հարքն նոցա,
եթէ առաքէ առ նոսա Աստուած զսուրբն իւր յերկնից, որ և
թագաւոր նոցա կոչեցի, զսա խոստացեալ՝ ի ձեռն կուսի յերկիրն
առաքել։ սա ասա յիմում դատաւորութեան եկն՝ ի Նըրէաստան։

XLI. Եւ տեսեալք զնա զկոյրս լուսաւորելով, զբորոստ մա-
քրելով, զանդամալոյծս բժշկելով, զգես 'ի մարդկանէ հալա-
ծեալ, զմեռեալս յարուցեալ, հողմոց սաստեալ, 'ի վերայ ծո-
վու ալեաց գնացեալ, բազում և այլ ինչ արարեալ, որպէս զե-
ամենայն ժողովրդեան Նըրէից որդի ասել զնա Աստուծոյ։ և
նախանձու քահանայապետքն ընդդէմ նորա շարժեալք կալան 10
և ինձ զնա մասնեցին. և այլ ընդ այլոյ ստեալ ասեին զզա
մոլորեցուցիչ և ընդդէմ օրինաց նմա զործեալ։

¹⁴ Նըրէայքն Ը. — ¹⁵ և իւր. — դատաստ. : ita BE (դաստաւ Ե);
օմ. իւրեանց Ա; դժն. դատ. իւր. (օմ. և) Ը. — չարչար. : դա-
տեցան Ա. — ¹ հարքն նց: Նըրէայքն Ա. — ² առաքեսցէ Ե. — իւր օմ. Բ.
— ³ կոչեցի Ը; կոչեսցի Ե; կոչէ ԱԲ; — խոստովանել Ը. — յերկիրն
առ. ABC (Ը յերկիր); առաք. յերկիր Ե. — ⁴ դաւրութեանս Ա.

XLI. ⁵ լուսաւորելով AB; լուսաւորել Ը; լուսաւորեալք Ե.
— մաքրել Ե; սրբել Ը. — ⁶ զանդամալոյծս ACE; զանդամա-
լուծնն Բ. — բժշկելով Ա; բժշկել CE; բժշկեալս Բ. — զգես —
հալած. օմ. Ա; առ 'ի մարդկ. CE. — հալածեալս Բ. — ⁷ յարու-
ցեալս AB. — սաստել Ե. — ալեաց ծովու CE. — ⁸ բազում:
praeem. և Ե. — ⁹ ժողովրդեանն CE. — Նըրէից օմ. Ը. — որդի զնա
ասացեալ Ա. — ¹⁰ ընդդէմ օմ. Ա. — կալան զնա և ինձ մասն. Ը.
¹¹ — և (այլ) օմ. Ը. — ստեալ: ուսեալք Ը. — ¹² մոլոր. զնա CE.
— օրինացն Ե. — նմա: նոցա Ա; օմ. Ը. — զործել CE; դար-
ձեալ Ա.

ταῦτο αὐτὸν⁶ ἀμέλει⁷, δε quo ἐπαγγελίαν εἰχον οἱ πατέρες αὐτῶν, ὅτι πέμπει⁸ αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν ἄγιον αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅστις καὶ⁹ βασιλεὺς αὐτῶν λεχθείη, τοῦτον ἐπαγγειλάμενος¹⁰ διὰ παρθένου ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστεῖλαι. οὗτος τοίνυν ἐμοῦ ἡγεμονεύοντος ἥλθεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

XLI. Καὶ ἴδόντες¹ αὐτὸν τοὺς τυφλοὺς φωταγωγοῦντα, τοὺς λεπροὺς καθαρίζοντα, τοὺς παραλυτικοὺς θεραπεύοντα, τοὺς δαίμονας ἀπὸ τῶν² ἀνθρώπων φυγαδεύοντα, τοὺς νεκροὺς ἐγέροντα, ἀνέμοις ἐπιτιμῶντα, ἐπὶ κυμάτων θαλάσσης πεζεύοντα, καὶ πολλὰ ἔτερα³ ποιοῦντα, ὥστε πάντα τὸν τῶν Ἰουδαίων λαὸν σιὸν αὐτὸν τοῦ θεοῦ λέγειν⁴. καὶ⁵ φθόνῳ οἱ ἀρχιερεῖς κατ' αὐτοῦ κινούμενοι ἐκράτησαν καὶ ἐμοὶ αὐτὸν παρέδωκαν, καὶ ἄλλα ἀντ' ἄλλου⁶ καταψευσάμενοι ἔλεγον πλάνον⁷ αὐτὸν εἶναι καὶ ἐναντία τοῦ νόμου αὐτὸν⁸ πράττειν.

⁵ om. τοὺς μετέπειτα. — ⁶ « Die Iuden haben wegen ihres Neides und durch ihr schreckliches Gericht ihn gepeinigt grundlos ». — ⁷ ընդ վայր « gründlos, planlos » soll ἀμέλει wiedergeben, das Arm (im Gegensatz zu Lipsius, übrigens wohl mit Recht) zum Vorangehenden gezogen hat. — ⁸ πέμπει, vgl. πέμπη O. — ⁹ « der auch ihr König genannt werden solle ». Vielleicht sollte և εἰκότως wiedergeben. — ¹⁰ « diesen verheissend, dass er ihn durch eine Jungfrau vom Himmel senden werde ».

XLI. ¹ καὶ ἴδόντες G. — ² oder ἀπὸ ἀνθρώπων (om. τῶν GLQ). — ³ om. θαυμάσια. — ⁴ λέγειν DP. — ⁵ καὶ φθόνῳ D. — ⁶ ἄλλου I. — ⁷ πλάνον ABCDGILOPQ. — ⁸ αὐτὸν ABCDEIOPQ.

XLII. Աս հաւատացեալ այսոցիկ այսպէս լինել տանջեալ զնա մասնեցի կամաց նոցա. որոց խաչեալ զնա և թաղեալ պահապահն կացուցին 'ի վերայ նորա. իսկ զօրականացն իմոց պահելով զնա և նա յերբորդ աւուր յարեաւ. այլ այնքան բորբոքեցաւ չարութիւնն արէից, որպէս զե տալ արծաթ զօրականացն ասելով. Ասասջիք, եթէ աշակերտք նորա զմարմին նորա գողացան. այլ նոքա առեալ զարծաթն լոել զեղեալսն ոչ կարացին, քանզի և նոքա յարուցեալ վկայեցին տեսեալ զնա. զայսոսիկ վասն այսորիկ ծանուցի, զե մի՛ այլ ոք այլապէս ստիցէ, և կարծիցես հաւատալ արէից ստաբանութեանց :

10

XLIII. Ընթերցելոյ ապա թղթոյն ասաց Կերովն. Ասա՛, Պետրէ, այսպէս այս ամենայն վասն այսորիկ գործեցաւ. և Պետրոս ասաց. Այսպէս է ճշմարտապէս, ով թագաւոր, այլ Ոիմովն այս լի ստութեամբ և խարէութեամբ դոյ, որ կարծէ զենքն

XLII.¹ Հաւատացեալ ACE; կարծեցի B.—տանջել C.—³ կացուցեալ E.—զօրակացն E.—⁴ պահել B.—և նա օմ. CE.—յարեաւ: յարուցեալ CE.—այլ արէից: ita ABE (E չարութիւն արէիցն); այլ քանզի բորբոքեցան 'ի չարութիւն արէայքն C.—⁵ տալ արծաթ: տալ պատերազմ C.—⁶ եթէ օմ. CE.—դող. զմարմին. նը E.—⁸ յարուց.—զնա BE; վկայեցին յարուցեալ տեսին զնա A; յարուցեալ տեսին և վկայեցին տեսեալ զնա C.—⁹ այնորիկ E.—այլ օմ. C.—ստիցէ: ստիցէ C.—¹⁰ կարծ.—ստաբան: կարծ. 'ի ձեռն արէից ստաբանութեանց C.

XLIII.¹¹ Ընթ. թղթ. ապա C.—¹² այնորիկ C; այսոցիկ E.—գործեցան C.—¹³ ով օմ. CE.—¹⁴ լի է (օմ. դոյ) C.—և խար. դոյ. օմ. A.—որ օմ. B.—կարծէր B.

XLII. Ἐγώ¹ πιστεύσας ταῦτα οὕτως ἔχειν μεμαστιγωμένον παρέδωκα αὐτὸν τῇ βουλῇ αὐτῷ· οἱ δὲ σταυρώσαντες² αὐτὸν καὶ θάψαντες φύλακας κατέστησαν ἐπ' αὐτὸν. αὐτὸς δὲ τῶν στρατιωτῶν μου φυλαττόντων αὐτὸν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη. 5 ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἔξεκαύθη ἡ τῶν Ἰουδαίων πονηρία, ὥστε δοῦναι ἀργύριον τοῖς στρατιώταις λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔκλεψαν, ἀλλὰ αὐτοὶ λαβόντες τὸ ἀργύριον σιωπήσαι τὸ γεγονός οὐκ ἡδυνήθησαν· κἀκεῖνοι γάρ ἀναστάντα μεμαρτυρήκασιν αὐτὸν³ ἐωρακέναι⁴. ταῦτα διὰ τοῦτο 10 ἀνήγαγον⁵, ἵνα μή τις ἄλλος ἀλλως ψεύσηται, καὶ ὑπολάβης πιστεῦσαι ταῖς τῶν Ἰουδαίων ψευδολογίαις.

XLIII. Ἀναγνωσθείσης τοίνυν (οὗν)¹ τῆς ἐπιστολῆς εἶπεν ὁ Νέρων· Εἴπε, Πέτρε, οὕτως ταῦτα² πάντα δι' αὐτοῦ ἐπράχθη; καὶ³ ὁ Πέτρος εἶπεν· Οὕτως ἔστιν ἀληθῶς, βασιλεῦ. ὁ δὲ⁴ 15 Σίμων οὗτος πλήρης ψεύδους καὶ ἀπάτης ὑπάρχει, φῶ δοκεῖ⁵

XLII. ¹ om. δὲ CDE. — ² σταυρώσαντες IO. — ³ αὐτὸν I. — ⁴ om. καὶ παρὰ Ἰουδαίων ἀργύρια εἰληφέναι I. — ⁵ «davon habe ich dich deshalb in Kenntniss gesetzt.» om. τῷ κράτει σου CDEIQ.

XLIII. ¹ τοίνυν P (οὗν L). — ² om. μοι. — ³ ταῦτα CLP. — ⁴ καὶ ὁ II. P. — ⁵ ὁ δὲ Σ. CIPQ. — ⁶ δοκεῖ BCGIOP.

լինել աստուած։ իսկ 'ի տեառն մերոյ Յիսուսի Վրիստոսի է ամենայն ստուգութիւն յաղթութեան։ վասն մարդկան փրկութեան հաճեցաւ 'ի ձեռն աստուածային իւրոյ անօրէնութեանն ընդ մարդկան շրջել։

XLIV. Սիմոֆս ասաց. Ոչ համբերեցից քեզ'ի վերայ բազմացդ այսոցիկ, այլ հրաման տաց հրեշտակաց իմոց, զե եկեալ զվրէժս ինդրեսցեն զեմ 'ի քէն. Պետրոս ասաց. Ոչ երկնչեմ 'ի դիւական հրեշտակաց քոց. այլ նոքա մանաւանդ յինէն երկիցեն զօրութեամբ տեառն մերոյ Յիսուսի Վրիստոսի։

XLV. «Երովն ասաց. Ոչ երկնչես 'ի Սիմոֆնէ, Պետրէ, և որ 'ի դմա աստուածային իրողութեանցն հաստատելոց. Պետրոս ասաց. Թագաւոր, եթէ 'ի դմա է աստուածութիւն, որ քննէ զիսորս սրտի, այժմ ապա ասասցէ ինձ Սիմոֆն, զինչ խորհիմ ես, կամորպիսիք անկան 'ի խորհուրդս իմ, առ 'ի սուս ցուցանել զդա առ այնոսիկ զորս ապականեացն, զե մի՛ յանդգնեսցի ստել,»

¹ 'ի տեառնն Ե (om. 'ի ABC). — մերոյ: իմոյ Ը; իմում Ե.
— է ոմ. AC. — ³ իւրոյ ոմ. E. — անօրէնութեան Ե; անտեսութեանն Ը.

XLIV. ⁵ համբերեմ AB. — բազմաց այսոցիկ Ը. — ⁶ հրամայեցից CE. — որպէս զե CE. — եկեալք E. — զվրէժ E. — ⁷ ինդրեսցեն զվրէժս իմ 'ի քէն Ը. — ⁸ քոց հրեշտ. CE. — այլ om. CE.

XLV. ¹⁰ և որ — հաստատելոց om. B. — ¹¹ դմա: add. է A. — իրողութեանցն CE; իրողութիւն A. — հաստատելոց E; հաստատեալ AC (C add. իցէ). — ¹² աստուածութի: ածային իրողութիւն A. — ¹³ զին, սրտի E; զիսորս սրտից B; զիսորհուրդս սրտից A; զսիրսս C. — Սիմ. ինձ C. — զինչ: praem. թէ E; եթէ C. — ¹⁴ կամորպ. AB; և կամ որպէ. E; և որպէ. C. — ցուցանելոյ A. — ¹⁵ առ om. A. — և (զե) A.

έαυτὸν εἶναι θεόν⁷, ἐν δὲ τῷ κυρίῳ ἡμῶν⁸ Ἰησοῦ Χριστῷ ἐστὶν πᾶσα ἡ ἀκρίβεια τῆς νίκης⁹. διὰ¹⁰ τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν ηὔδοκησεν διὰ τῆς θείας αὐτοῦ οἰκονομίας τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφῆναι.

5   XLIV. Σίμων εἶπεν· Οὐκ ἀνέξομαι σου ἐπὶ πολλὰ ταῦτα, ἀλλὰ¹ προστάξω τοῖς ἀγγέλοις μου, ὅπως ἐλθόντες ἐκδικήσωσίν με ἀπὸ σου. Πέτρος εἶπεν· Οὐ φοβοῦμαι τοὺς δαιμονικούς σου ἀγγέλους². ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον ἐμὲ φοβηθήσονται ἐν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10   XLV. Νέρων εἶπεν· Οὐ φοβῇ τὸν Σίμωνα, Πέτρε, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ θεῖα πράγματα βεβαιώθεντα; Πέτρος εἶπεν· Βασιλεῦ, εἰ ἐν ἐκείνῳ ἐστὶν ἡ θεότης, διὸ τὰ ἀδηλα ἐρευνᾷ τῆς καρδίας, νῦν δὲν εἰπάτω μοι ὁ Σίμων¹, τι διαλογίζομαι ἐγώ, ἢ ποτε ἐπεσεν εἰς τὸν διαλογισμόν μου, εἰς 15 τὸ ψεύστην ἐμφανίζειν τοῦτον οὗτος, quos corruptit, inax

⁷ ἔαυτὸν εἶναι θεόν PQ; om. ὅπερ οὐκ ἔστιν Q. — ⁸ ἡμῶν BI. — ⁹ «alle Gewissheit des Sieges». Arm dürfte wohl das Ursprüngliche bezeugen und die Lesart ἡ ἀκρίβεια νίκη als eine Verderbnis aus ἡ ἀκρίβεια τῆς νίκης erweisen. — ¹⁰ om. δις.

XLIV. ¹ om. ἔρτι. — ² τοὺς δαιμονικούς σου ἀγγέλους P.

XLV. ¹ δ Σίμων ABGPQ.

թէ զինչ խորհիմ ես. «Աերովն ասաց. Աստուցեալ այսր ասա՛ինձ, եթէ զինչ խորհիս. և Պետրոս մատուցեալ յառաջ մօտ եկաց առ. «Աերովն և ասէ. Հրամայեալ բերել հաց գարեղին և գաղտնի տալ ինձ. իսկ իբրև հրամայեաց բերել և գաղտնի տալ ցՊետրոս, ասաց Պետրոս. Ասացէ Աիմովն այժմ զինչ խորհեց եալ և ասացեալ և եղեալ :

[XLVI] XLVII. Աիմովն ասաց. **Օ**այս գիտեա՛, թագաւոր, եթէ զինորհուրդս մարդկան ոչ զիտէ, բայց միայն Աստուած. Պետրոս ասաց. **Գ**ու ապա, որ ասես զքեզ լինել որդի Աստուածոյ, ասա՛ այժմ, զինչ խորհեցայց, և զինչ այժմ արարի զգաղտնիսն, յայտնեա՛. և էր Պետրոս օրհնեալ զառեալ գարեղին հացն, և բեկեալ աջովն և աշեկաւն 'ի ձեռս իւր ունէր :

XLVIII. Յայնժամ Աիմովն ոչ կարացեալ ասել զառաքելոյն գաղտնիս ասէ. Ալցեն շունք մեծամեծք և դիմեսցեն 'ի Պետրոս.

¹ Խորհիմնմ C.—ես om. E.—² եթէ: թէ CE.—Խորհիմնմ C.—մատուցեալ: երթեալ CE.—մօտ: մերձ CE.—³ առ. «Ա»: «Աերովնինի CE.—⁴ ինձ: յիս CE.—բերել գաղտնի և տալ C.—⁵ ասաց Պ. : CE; ասէ Պ. A; Պ. ասաց B.—Խորհեցեալ A; Խորհեցեալք B; Խորհեցեալքն CE.—⁶ և ասացեալ A; և ասացեալք B; զինչ ասացեալքն E; և զինչ ասացեալքն C.—և եղեալ A; և եղեալք B; և եղեալքն CE.

XLVII. ⁷ եթէ: թէ CE.—⁸ մի Աստուածն C.—⁹ որ: որպէս C.—¹⁰ այժմ: add. ապա AB.—Խորհեցայ CE.—արարի այժմ C.—¹¹ և էր—օրհնու: Պետրոս էր յօրհնեալ E.—օրհնեալ: յօրհնեալ BE.—զգարեղին զառեալ հացն B.—¹² 'ի ձ.—ունէր ita E; ունէր 'ի ձեռս իւր C; 'ի ձեռին իւրում ունէր AB.

XLVIII. ¹³ կարացեալ CE; կարաց AB.—¹⁴ գաղտնին և ասէ C.— ասէ: add. Աիմովն AB.

μὴ τολμήσῃ ψεύσασθαι, τί διαλογίζομαι ἐγώ. Νέρων εἶπεν· Προσελθὼν ὥδε εἶπέ μοι, τί διαλογίζῃ. καὶ Πέτρος προσελθὼν ἔγγιστα τοῦ Νέρωνος² λέγει³. Κέλευσον ἐνεχθῆναι ἄρτον κριθινὸν καὶ λάθρα δοθῆναι μοι. ὡς δὲ ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι καὶ λάθρα τῷ 5 Πέτρῳ δοθῆναι, εἶπεν ὁ Πέτρος⁴. Εἰπάτω Σίμων νῦν, τί τὸ διαλογισθὲν καὶ⁵ τὸ λεχθὲν καὶ⁶ τὸ γεγονός.

[XLVI] * XLVII. Σίμων εἶπεν· Τοῦτο γίνωσκε, βασιλεῦ, ὅτι τοὺς διαλογισμὸν τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ εἴς ὁ θεός. Πέτρος εἶπεν· Σὺ οὖν ὁ λέγων σε αὐτὸν¹ εἶναι υἱὸν θεοῦ, εἶπε 10 ἄρτι, τί ἐνθυμοῦμαι, καὶ τί ἄρτι πεποίηκα ἐν τῷ κρυπτῷ, σαφήνισον. Καὶ ἦν ὁ Πέτρος εὐλογήσας, ὃν εἰλήφει κριθινὸν ἄρτον, καὶ κλάσας δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ² κατεῖχεν³.

XLVIII. Τότε ὁ Σίμων μὴ δυνηθεὶς εἶπεν τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀπόρρητον λέγει·¹ Ἐξελθέτωσαν κύνες μέγιστοι καὶ

² προσελθὼν ἔγγιστα τοῦ Νέρωνος P. — ³ λέγει BG. — ⁴ ὡς δὲ ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι (ἀγθῆναι?) καὶ λάθρα τῷ Πέτρῳ δοθῆναι, εἶπεν ὁ Πέτρος CE. — ⁵ καὶ I. — ⁶ καὶ P.

XLVII. ¹ σεαυτὸν C. — ² ἐν ταῖς χερσὶν CP; add. αὐτοῦ C. — ³ κατεῖχεν P.

XLVIII. ¹ λέγει: om. ἐβόησεν.

* Die 5. § XLVI. LXII-LXVI fehlen, nämlich gegenüber von dem (durch Tischendorf bevorzugten) Texte des Cod. Marcianus.

իսկ Պետրոս տարածեաց զձեռս իւր յաղօթս և եցոյց շանցն զհացն, զոր օրհնեաց. զոր տեսեալ շանցն ոչ ևս երեկցան. յայնժամ Պետրոս ասէ յ՛Աերովն. Ահա, թագաւոր, ցուցի քեզ մոդ և խարեբայ զՄիմովն լինել, ոչ բանիւք, այլ գործովք. քանզի ոչ հրեշտակս ուներ ընդդեմ իմ առաքել, զոր էածն, որպէս զե ցուցցէ զինքն դոլ աստուած, աստուածայինս ոչ ունելով հրեշտակս, այլ շնական դես :

XLIX. Յայնժամ Կերովն առ Աիմովն ասաց. Օք^oէ, Աիմովն, կարծեմ, պարտեալ եղեր. Աիմովն ասաց այսպէս. 'Ի Նըրէ ասսանի և 'ի Ասմարիայ և 'ի Աեսարիայ այսպիսիս ինձ արար : ¹⁰

L. Յայնժամ Կերովն ասաց յՊաւղոս գարձեալ. Դու ընդդէր ոչ ինչ ասես, Պաւղէ. պատասխանեաց Պաւղոս և ասաց. Պիտեա՛ զայս, թագաւոր, զե, թէ արձակես զմոզդ զայդ այսպիսի ինչ գործել, յաշխարհի քում մեծամեծ աճեն չարիք, թագաւորութեան քում հակառակ, 'ի խռովութիւն հաստա- ¹⁵

¹ տարածեալ E. — զձեռսն AE. — իւր օմ. E. — ² օրհնեայն C. — զոր—երեկցան օմ. C. — ³ ասաց E. — ⁵ զոր էածն—հրեշտակս օմ. AB. — ⁶ գոլ E; լինել C. — ունելով C; ունել E.

XLIX. ⁹ 'ի Նըր. և 'ի Ասմար.: ABC; 'ի Նըր. և 'ի Աեսարիա E. — ¹⁰ այսպիսիս CE; այսպէս AB.

L. ¹¹ Կեր. յՊաւղ. ասաց C. — գարձեալ E, օմ. ABC. — ¹² ինչ ոչ B. — Պաւղ. պատասխանեաց և ասէ E; պատասխանի ետ և ասէ Պաւղ. C. — ¹³ Պիտեա՛ ACE (A add. գու) ; Պիտեալ B. — թէ արձակես զմոզդ (զմոզս CE) զայդ (զայս CE) այսպիսի ինչ (pro ինչ: մեծամեծս CE) գործել (գործին A) յալխարհի քում ACE; եթէ թոյլ տա (sic) մոզիս այս B. — ¹⁴ մեծամեծ օմ. BCE; մեծամեծ չարիք աճեն A. — ¹⁵ հակառակ B. — 'ի խռովութիւն BE; 'ի խռովութեան C; զխռովութիւն A.

ορμήσωσαν ἐπὶ τὸν Πέτρον². ὁ δὲ Πέτρος ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ³ εἰς προσευχὴν ἔδειξεν τοῖς κυνίν, ὃν ηύλογησεν ἄρτον· ὃν ἴδόντες οἱ κύνες οὐκ ἔτι ἐφάνησαν⁴. Τότε ὁ Πέτρος λέγει πρὸς Νέρωνα· Ἰδού, βασιλεῦ, ἔδειξά σοι μάγον καὶ ἀπατεῶνα τὸν Σίμωνα εἶναι, οὐ ρήμασιν, ἀλλ' ἔργοις· οὐ γὰρ ἀγγέλους εἴχεν κατ' ἐμοῦ πέμπειν, οὓς παρήγαγεν, ἵνα δείξῃ ἑαυτὸν εἶναι θεόν, θεῖκούς οὐκ ἔχων ἀγγέλους, ἀλλὰ κυνικοὺς δαίμονας⁵.

XLIX. Τότε ὁ Νέρων πρὸς τὸν Σίμωνα εἶπεν· Τί ἐστιν, Σίμων; νομίζω, ἡ ταῦθη ηγετός. Σίμων εἶπεν οὕτως¹. Ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ καὶ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ καὶ ἐν Καισαρείᾳ τοιαῦτα μοι ἐποίησεν.

L. Τότε ὁ Νέρων πρὸς τὸν Παῦλον ἐπιστραφεὶς ἔφη· Σὺ διὰ τί οὐδὲν λέγεις, Παῦλε; Ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος καὶ εἶπεν· Γίνωσκε τοῦτο, βασιλεῦ, ὅτι ἐάν ἀπολύσῃς τὸν μάγον τοῦτον τοιαῦτα πράττειν, ἐν τῇ πατρὶδί σου μέγιστα αὐξάνει κακὰ¹ τῇ βασιλείᾳ σου ἐναντία, εἰς ἀπόστασιν stabilita². τότε ὁ

² om. καὶ ἐξαίφνης ἐφάνησαν κύνες μέγιστοι καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Πέτρον. — ³ αὐτοῦ P. — (« breitete aus... und zeigte »). — ⁴ om. ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης, ἀλλ' ἔφυγον I. — ⁵ « denn nicht hatte er Engel gegen mich zu schicken, die er vorgeführt hätte, damit er zeige, dass er selber Gott sei; indem er göttliche Engel nicht hat, sondern hündische Dämonen ». —

XLIX. ¹ οὕτως IL.

L. ¹ μέγιστα... κακά C. — ² « so wachsen in deinem Lande grosse Uebel; deinem Königtum zuwider, zur Verwirrung bestimmt ».

աեալք. ապա ‘Աերովն ասէ ցԱմովն. Օ՞ի՞նչ ասես գու, Ախմովն,
առ այսոսիկ. Ախմովն ասաց. Ես եթէ ոչ յայտնեցից զիս և
ցուցից լինել աստուած, ոչ ոք ինձ զպատշաճն տանի պաշտօն.
‘Աերովն ասաց. Եւ արդ զի՞ յամես և ոչ ցուցանես զքեղ աս-
տուած, որպէս զի սոքա տանջեսցին :

II. Ախմովն ասաց. Ճըամայեա՛ աշտարակ շինել բարձր՝ ՚ի
փայտից, և ելեալ՝ ՚ի վերայ նորա կոչեցից զհրեշտակս իմ, զի
ամենեցուն նայելով տարցեն զիս ՚ի վեր առ հայրն իմ յերկինս.
զայս զոցա ոչ կարացեալ առնել՝ յանդիմանեսցին անխրատ մար-
դիկ զսոսա լինել. իսկ ‘Աերովն ցՊետրոս ասաց. Լուար, Պե-
տրէ, առ ՚ի Ախմովնէ ասացելոցս. յայդմանէ երեեսցի, թէ քանի
զօրութիւն ունի. սա է աստուած Ախմովն. Պետրոս ասաց. Ճաս-
տատեսցի, թագաւոր, եթէ կամիս գիտել, եթէ լի է զիւօք. ‘Ահ-

¹ Հաստատեալ A. — ² առ այսոսիկ CE; վան այնոցիկ AB.
— Ես om. AB. — և ոչ A. — ³ զպատշաճն C. — տանի պաշ-
տօն CE; B om. պաշտօն; ՚ի պաշտօն առեալ A. — ⁴ արդ om. C.
— ⁵ աստուած C, om. ABE. — զի և C.

II. ⁶ ՚ի փայտից բարձր CE. — ⁷ ելեալ: praem. իմ C. — ⁸ ՚ի
վեր տարցեն (E տարցին) զիս CE. — հայր AB. — որ յերկինս
է CE (E om. է). — ⁹ զայս (C զայդ) դց ոչ կարացեալ առնել՝
յանդիմանեսցին անխրատ մարդիկ զսոսա (C զսոսա) լինել (C լի-
նելով) CE; և զզոսա սուտ երեեցուցից AB. — ¹⁰ ցՊետրոս om. E.
— լուար CE; լուր արդ (=լուարդ ?) AB. — ¹¹ ասացելոցդ E;
զասացելոց C. — յայդմանէ E; յայդցանէ A; յայդ B; յանդի-
ման է և C. — թէ քանի C; եթէ այնքան AB; եթէ այսքան E.
— ¹² ունիցի C. — սա է ած CE; om. AB. — ¹³ թէ կամեսցիս E.

Νέρων λέγει τῷ Σίμωνι· Τί λέγεις σύ, Σίμων, πρὸς ταῦτα; Ὁ Σίμων εἶπεν· Ἐγὼ ἐὰν μὴ φανερώσω ἐμαυτὸν καὶ ὑποδείξω εἶναι θεόν, οὐδείς μοι τὸ ὄφειλόμενον ἀπονέμει σέβας. Νέρων εἶπεν· Καὶ νῦν τί χρονίζεις καὶ οὐκ ἀποδεικνύεις σεαυτὸν³ θεόν, ὅπως ἂν
οὗτοι τιμωρηθῶσιν;

LI. Σίμων εἶπεν· Κέλευσον¹ πύργον οἰκοδομῆσαι ὑψηλὸν ἀπὸ ξύλων, καὶ ἀνελθὼν ἐπ' αὐτῷ καλέσω τοὺς ἀγγέλους μου², ἵνα πάντων ὄρώντων ἀναγάγωσι με πρὸς τὸν πατέρα μου εἰς τὸν οὐρανόν. τοῦτο οὗτοι μὴ δυνάμενοι ποιῆσαι ἐλεγχθήσονται³ ἀνθρώποι εἶναι ἀπαίδευτοι³. Ὁ δὲ Νέρων τῷ Πέτρῳ εἶπεν· Ἀκήκοας, Πέτρε, τὰ παρὰ Σίμωνος εἰρημένα⁴; ἐκ τούτου φανήσεται, ὅσην δύναμιν ἔχει⁵ οὗτος ἢ ὁ θεὸς ὑμῶν [ἔχει.. οὗτος ἢ ὁ θεὸς Σίμων]⁶. Πέτρος εἶπεν· Γνωστὸν ἔστω, βασιλεῦ, εἰ θέλεις

³ σεαυτόν GP.

LI. ¹ om. μοι P. — ² om. καὶ προστάξω αὐτοῖς CP. — ³ ἀνθρώποι εἶναι ἀπαίδευτοι CP(Q). — ⁴ τὰ... εἰρημένα G. — ⁵ om. ἢ BCEPQ. — ⁶ « welche Macht er besitzt. Dieser ist ein Gott, Simon ». Der Uebersetzer verlas oder vielmehr verhörte seine Vorlage *ἔχει οὗτος ἢ ὁ θεὸς ὑμῶν* zu *ἔχει*. οὗτος ἢ ὁ θεὸς Σίμων. Dieses Missverständniss ist ein sicherer Beweis dafür, dass Arm für seine Arbeit nicht einen geschriebenen griechischen Text ablas, sondern dass ihm der griechische Wortlaut durch einen anderen vorgesprochen wurde. Denn nur beim Hören, nicht beim Lesen, war obiges Missverständniss möglich.

րովն ասաց. **Օ**ք^թնչ ինձ բանս ընդ վայր ծախէք, եթէ 'ի վազուեան աւուրն փորձեցից զձեղ:

LII. Աիմովն ասաց. Եթէ ոչ հաւատաս, բարի թագաւոր, եթէ մեծ եմ, հրամայեած զլիսատել զես 'ի աեղւոջ խաւարին, և անդ զես թող. եթէ ոչ յերրորդ աւուր յարեայց, զիտեած զես մող գոլ. իսկ եթէ յարեայց, ծանիր զես որդի աստուծոյ գոլ:

LIII. **Օ**յս հրամայեալ կայսեր լինել՝ իսկ խաւարին մոզական իւրով արուեստիւն Աիմովն արար, խոյ զես զլիսատեսցի. այսպէս ապա խոյն Աիմովն երևեցաւ 'ի խաւարին, քանզի շօշափեալ, որ զլիսատեացն զնա, և տարեալ 'ի լոյսն զզլուխն եղիս զլուխ խոյի. այլ ոչ ինչ թագաւորին համարձակեցաւ ասել, զեմ' տանջեսցէ զնա. աստուստ ապա ասէր Աիմովն յերրորդ աւուր յառնել իւր, զես զզլուխ խոյին և զանդամնն եղիտ և թաքոյց. իսկ արիւնն անդամոր մածեալ կայր, և յաւուր երրորդի եցոյց զինքն 'Երրովնի ասելով յնա. **Ա**րած մաքրել զարիւնս իմ, որ հեղաւ, զես ահա զլիսատեալ, որպէս յանձն առի, յերրորդ աւուր յարեայ իսկ:

¹ զե՞նչ ինձ ԱԲ; զե՞նչ ինչ ինձ Ե; զես ինչ (om. ինձ) Ը. — ընդ վայր օմ. Ը. — եթէ: այլ Ա. — ² աւուրդի Ե. — փորձեցի Ա; փորձեսցէ ԲԸ.

LII. ⁴ մեծ եմ ԱBC; մեծ ոչ եմ Ե. — խաւարի Ը. — ⁵ անդէն թող զես Ը. — և (եթէ) Ե.

LIII. ⁷ կայսերն Ը. — ⁹ խոյն: խոյ Ե; օմ. Ա. — 'ի խաւարին: 'ի խաւարին աեղւոջն Ը. — ¹⁰ տարեալ: տարաւ Ը. — լոյս Ե. — զզլուխն օմ. Ը. — ¹¹ ասել համարձ. ԸԵ. — ¹² յերրորդ ԸԵ; յերրորդ ԱԲ. — ¹³ զես զզլ. խոյ. եղիտ զանդամնն թագոյց Բ. — ¹⁴ անդամոր: անօր Ը. — յաւուրն Ը. — ¹⁵ յնա օմ. ԸԵ. — զարիւն ԸԵ. — ¹⁶ զլիսատեալ Ե (Ե add. իմ); զլիսատեցայ ԱԸ. — որպէս և Ե. — առի քեզ, և յերր. ԱԲ. — իսկ օմ. Բ.

νοῆσαι, ὅτι δαιμόνων πεπλήρωται⁷. Νέρων εἶπεν· Τί μοι λόγων περιόδους ποιεῖτε⁸, ὅτι τῇ αὔριον ἡμέρᾳ ὑμᾶς δοκιμάσω⁹.

LII. Σίμων εἶπεν· Εἰ μὴ πιστεύεις, ἀγαθὲ βασιλεῦ, ὅτι μέγας¹ εἰμί², κελευσον ἀποκεφαλισθῆναι με ἐν τόπῳ σκοτεινῷ,
5 κακεῖ με³ κατάλειπε· ἐὰν⁴ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μὴ ἀναστῶ, γνῶθι με
μάγον εἶναι· ἐὰν δὲ ἀναστῶ, γίνωσκε υἱόν με εἶναι θεοῦ.

LIII. Τοῦτο κελεύσαντος τοῦ καίσαρος γενέσθαι¹, τῇ οὖν²
σκοτεινᾷ μαγικῇ αὐτοῦ τέχνῃ ὁ Σίμων ἔπραξεν, ἵνα κρίδς
ἀποκεφαλισθῇ. ἐπὶ τοσοῦτον τότε ὁ κρίδς ὁ Σίμων³ ἐφάνη⁴ ἐν
10 τῇ σκοτίᾳ. ἐρευνήσας γὰρ ὁ ἀποκεφαλίσας αὐτὸν καὶ προαγαγὼν
εἰς τὸ φῶς τὴν κεφαλὴν εὗρε⁵ κεφαλὴν κριοῦ. ἀλλ' οὐδὲν τῷ
βασιλεῖ εἶπεν ἐτόλμησεν, ἵνα μὴ μαστίξῃ αὐτόν⁶. ἐντεῦθεν οὖν
ἔλεγεν ἔαυτὸν ὁ Σίμων τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐγερθῆναι, ὅτι τὴν
κεφαλὴν τοῦ κριοῦ καὶ τὰ μέλη εὗρε καὶ κατέκρυψεν⁷, τὸ δὲ
15 αἷμα ἐκεῖσε προτεπέπηκτο, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἔδειξεν ἔαυ-
τὸν τῷ Νέρωνι λέγων αὐτῷ· Ποίησον ἐκμαγῆναι τὸ αἷμα μου
τὸ ἐκχυθέν, ὅτι ἴδού ἀποκεφαλισθείς, καθὼς ὑπεσχόμην, τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀνέστην revera⁸.

⁷ « Festgestellt soll es werden, o König, wenn du es wissen willst, dass er voll ist von Daemonen » Wahrscheinlich soll arm. *հաստիցեցէ* das in I erhaltenen (aber dort für *ծնատաւ*: stehende) γνωστὸν *չտա* wiedergeben. — ⁸ « warum vergeudet ihr mir Worte umsonst? » — ⁹ « am morgigen Tage werde ich euch prüfen ». So liest einzig A, während der Satz nach BCE lauten würde: « am morgigen Tage wird euch prüfen ». So fehlt dem Satze natürlich ein Subjekt, und man könnte in der Lesart von A dessellb den blossen Versuch eines Schreibers erblicken, in den Satz Sinn zu bringen. Allein die Lesart von A wird durch § 54, wo alle 4 Handschriften *փոքեցեցէ* (= δοκιμάσεις) lesen, gestützt.

LII. ¹ μέγας ACDE. — ² om. οὐκ C. — ³ om. ἐσφαγμένον CD. — ⁴ om. καί. Allerdings hat E **καί**, aber die Einsetzung der Partikel beruht sicher nur auf Correctur.

LIII. ¹ τοῦτο κελεύσαντος τοῦ καίσαρος γενέσθαι P. — ² οὖν L. — ³ ὁ κρίδς ὁ Σίμων CDE oder ὁ κρίδς Σίμων OQ. — ⁴ om. ἔως οὗ ἀποκεφαλίσθη. — ⁵ om. αὐτήν GL; om. τὴν CDOPQ. — ⁶ om. κελεύσαντι τοῦτο ἐν ἀποκρύψῳ πραγθῆναι DI. — ⁷ εὗρε καὶ κατέκρυψεν CDP. — ⁸ Arm fügt am Schlusse die Versicherungspartikel *իւկ* an. Ob der selben in der griechischen Vorlage etwas entsprach, mag zweifelhaft bleiben.

LIV. Աւ դարձեալ ասաց յ՛Աերովն. Դ վաղուեան աւուրն զմեզ փորձեսցես. յայնժամ դարձեալ Կերովն 'ի Պաւղոս ասէ. Դու, Պաւղոս, ոչ բարբառիս :

LV. Որ և ասաց. Այապիսի բանս մի' կամիցիս լսել, թագաւոր. խարերայ և մոդէ, և 'ի կորուստ կամի յղարկել զհոգի 5 և զթագաւորութիւնդ քո. քանզի զոր օրինակ եղիպտացիքն Յանէսն և Յամրէնն մոլորեցուցին զփարառին և զզօրս նորա, մինչև ընկղմեցաւ 'ի ծովուն, այսպէս և սա 'ի ձեռն հօրն իւրոյ ստուանայի խրասուց հաւանեցուցանէ զմարդիկ բաղում չարիս յանձինս առնել, և զբազում պարզամիտս խարէ և առ 'ի փորա 10 ձութիւն զքո թագաւորութիւնդ տանի :

LVI. Դոկ ես վստաշեմ 'ի զօրութիւնն աեառն իմոյ Յեսուսի Քրիստոսի, եթէ փութապէս ցուցցէ զզա, թէ ովէ. և

LIV.¹ Աւ (դրձլ) AC; om. BE.—աւուրն. E.—և դրձլ—փորձ.: և դարձեալ 'ի վաղուեան աւուրն ասէ յ՛Աերովն. զմեզ փորձեսցես C.—² յայնժամ BE; om. AC.—դարձեալ A; դարձաւ CE; om. B.—Կերովն 'ի Պ. ասէ: ita A; ասէ թագաւորն յՊ. B; առ Պ. և ասէ E; առ Պաւղոս C (CE om. Կերովն).—³ Պաւղոս E; om. ABC.

LV.⁴ Որ—բանս CE (C om. և); և նա ասէ AB.—կամիցիս CE; կամիը AB.—⁵ զհոգի: praem. և AB.—յղարկ. զքեզ և զթագ. C.—⁶ քանզի om. B.—զեղիպտացիքն C.—⁷ Յանէս E.—Յամրէս E.—զփարաւովն E; զփարաւոն C.—զզօրս: զզօրականս E.—⁸ ընկղմեցաւ CE; ընկղմեցան AB.—ծովուն AB; ծովու E; ծովն C.—⁹ չարիս E; չարութիւնս ABC.—¹⁰ յանձին C.—առնել E; առնուլ ABC.—խարել C.

LVI.¹² Օօրութիւն C.—իմոյ CE; մերոյ AB.—¹³ ցուցանէ E.

LIV. Καὶ στραφεὶς εἶπε τῷ Νέρωνι· τῇ αὔριον
ἡμέρᾳ ἡ μᾶς δοκιμάσεις. τότε στραφεῖς ὁ Νέρων¹ πρὸς τὸν
Παῦλον λέγει· Σύ, Παῦλε², οὐδὲν φθέγγη;

LV. Ὅς καὶ εἶπεν¹. Τοιούτους λόγους μὴ βουληθῆς
ἀκούειν, βασιλεῦ. ἀπατεών καὶ μάγος ἐστίν, καὶ εἰς ἀπώλειαν
θέλει ἀγάγαι τὴν ψυχὴν καὶ τὴν βασιλείαν σου. ὥσπερ γὰρ οἱ
Αἰγύπτιοι Ἰανῆς² καὶ Ἰαμβρῆς ἐπλάνησαν τὸν Φαραὼ καὶ τὸ
στρατόπεδον αὐτοῦ, ἔως οὗ κατεποντίσθη ἐν τῇ θαλάσσῃ, οὕτως
καὶ οὗτος διὰ τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ διαβόλου, παιδεύσεως³
10 πειθεὶ τοὺς ἀνθρώπους, πολλὰ κακὰ εἰς ἔαυτοὺς ποιεῖν, καὶ πολ-
λοὺς τῶν ἀκεραίων⁴ ἐξαπατᾷ καὶ πρὸς πειρασμὸν τὴν βασι-
λείαν σου ἄγει.

LVI. Ἐγὼ δὲ θαρρῶ τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὅτι τάχιον φανερώσει αὐτὸν, ὅτι τίς ἐστιν, καὶ ὅσον δοκεῖ

LIV.¹ ὁ Νέρων I. — om. διὰ τοῦ.

LV.¹ ὃς καὶ εἶπεν: wahrscheinlich Wiedergabe von ὃ δὲ εἶπεν DP. — ² Ἰα-
νῆς P. — ³ « durch die Mahnungen seines Vaters... » — ⁴ « viele Einfältige (Au-
frichtige, Ehrliche) ».

որքան կարծէ զենքն բարձրացուցանել մինչև յերկինս, այնքան
'ի ստոր ընկղմեսցի 'ի խորս դժոխոց, ուր է լալ աչաց և կրծտել
առամանց :

LVII. «**Յ**երովն ասաց. **Օ**քնչէ և **Ք**րիստոսի վարդապետու-
թիւն, քոյոյ վարդապետին. **Պ**աւղոս ասաց. **Վ**ասն վարդապե-
տին իմոյ վարդապետութեանն, վասն որոյ հարցերն, ոչ ոք բա-
ւական է նմա, բայց միայն մաքուրքն սրտիւք և հաւատովք առ-
նա մերձեցեալք. բանգի նա է խաղաղութեան վարդապետ, և ես
յԵրուսաղեմէ մինչև **Խ**լեւրիկիայ լցի բանիւ խաղաղութեան, որ-
պէս առ 'ի նմանէ ուսայ : 10

LVIII. **Ք**անգի ուսոյց, որպէս զի պատուով զմիմեանս նա-
խապատուեսցեն. գերագունից և հարստաց, մի՛ առաւել համա-
րել զանձինս և յուսալ 'ի հարստութիւն անյայտութեան, այլ
յԱստուած զյոյն իւրեանց դնել աղքատութեամբ. հարց, ուսու-
ցանել որդոց իւրեանց զբարիոք երկիւղս **Ա**ստուծոյ. որդոց, 15

¹ բարձրացեալ **C.** — ² 'ի ստոր **E**; 'ի խոր **C**; խոտոր **AB**. — **է**
օմ. **AB**. — **կրծտել** **E**; **կրծել** **ABC**.

LVII. ⁴ **է** օմ. **E**. — **վրդպտութիւնն** **C**. — ⁵ քոյոյ : քո **A**.
— **վրդպտութեան** **E**. — ⁶ **վս** որոյ օմ. **C**. — **հարցեր** **CE**. — **ոք** **AC**;
օմ. **BE**. — ⁷ բաւական է **AB**; բաւականանա **C**; բաւականանամ **E**.
— **և** (**հաւատ.**) օմ. **CE**. — ⁹ **Խ**լեւրիկիա **E**; **Խ**լեւրիկայ **C**;
Խլեւրիկեայ **AB**. — **խաղաղութեան** **AB**; **խաղաղութեամբ** **E**;
վարդապետութեան և **խաղաղութեամբ** **C**. — ¹⁰ որպէս և 'ի նմանէ **C**.

LVIII. ¹¹ պատուով **CE**; պատուելով **AB**. — ¹² **և** հարստաց
օմ. **A**. — ¹³ հարստութիւն անյայտութեան **E**; **B**. օմ. անյայ-
տութե; հարստութի անյայտութի է **C**; հաստատութի յայտ-
նութեան **A**. — ¹⁴ զյոյս **E**. — դնել օմ. **C**. — ¹⁵ ուսուցանելով **AB**.
— **երկիւղն** **C**; **զերկիւղն** **E**.

έκαυτόν ὑψώσαι ἐώς εἰς τὸν οὐρανόν, τοσοῦτον καταποντισθήσεται εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ἄδου, ὅπου ἔστιν ὁ κλαυθμὸς τῷ νῷ φθαλμῶν καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

LVII. Νέρων εἶπεν· Τί¹ ἔστιν ἡ τοῦ Χριστοῦ διδαχή, τοῦ σου διδασκάλου; Παῦλος εἶπεν². Περὶ τῆς τοῦ διδασκάλου μου διδαχῆς, ἡς ἐπερώτησας, οὐ χωρεῖ³ ταύτην, εἰ μὴ οἱ καθαροὶ ταῖς καρδίαις καὶ οἱ ἐν πίστει⁴ ad ipsum προσιέμενοι. οὕτος γάρ ἔστι⁵ τῆς εἰρήνης διδάσκαλος⁶. κἀγὼ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ⁷ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπλήρωκα τῷ λόγῳ τῆς εἰρήνης, καθὼς παρ' αὐτοῦ ἔμαθον⁸.

LVIII. Ἐδίδαξα γάρ, ἵνα τῇ τιμῇ ἀλλήλους προτιμήσωνται¹. τοὺς ὑπερέχοντας καὶ πλουσίους, μὴ ὑπεραίρεσθαι καὶ ἐλπίζειν ἐπὶ πλούτῳ ἀδηλότητος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τιθεσθαι² πτωχείᾳ· τοὺς πατέρας, διδάξαι τὰ τέκνα αὐτῶν ἀγαθὸν φόβον θεοῦ· τὰ τέκνα, πει-

LVII. ¹ τί CDO. — ² Παῦλος εἶπεν C oder ὁ Παῦλος εἶπεν DP. — ³ « nicht ist einer ihm genügend, ausser... » — ⁴ καὶ οἱ ἐν πίστει C. — ⁵ οὗτος γάρ ἔστι P. — ⁶ τῆς εἰρήνης διδάσκαλος P. — ⁷ om. καὶ. — ⁸ oder auch ἐδιδάχθη I.

LVIII. ¹ προτιμήσωνται (προτιμήσονται) D. — ² om. τοὺς πτωχοὺς ἐν τῇ ἴδιᾳ γαίᾳειν.

Հաւանել ծնօղաց փրկական ուսման, եկեղեցւոյ, հաւատալ՝ի մի
Սսուած, Հայր ամենակալ և յՈրդի նորա միածին և՝ի սուրբ
Հոգին :

LIX. Այս է իմ վարդապետութիւն, ոչ՝ի մարդկանէ և ոչ՝ի
ձեռն մարդոյ, այլ՝ի ձեռն Յիսուսի Քրիստոսի տուաւ ինձ յերա
կնից ընդ իս խօսելով՝ այսպէս առաքեաց զես՝ի քարոզութիւն
ասելով ինձ. Երթ, և եղեց ես ընդ քեզ, և գամենայն որչափ
և առնիցես, ես ունիմ արդարացուցանել զքեզ:

LX. Օայսոսիկ լուեալ՝ Կերովիի վարժացաւ, և դարձեալ առ
Պետրոս ասաց. Խակ դու, զի՞ն ասես, Պետրէ. և Պետրոս ասաց.¹⁰
Օամենայն զոր ինչ Պաւղոս ասաց, Ճշմարիտ հանդիպի. քանզի և
'ի վաղընչուց բազումն ընկալայ 'ի մերոց եպիսկոպոսաց թուղթս,
յորոց ընդ ամենայն տիեզերս, յաղագս եղելոցն և խօսելոցն՝ի
զմանէ. քանզի հալածիչ դորա դոլով ըստ օրինացն՝ ձայն զզա
յերկնից կոչեաց և ուսոյց զՃշմարտութիւնն. զի ոչ էր թշնամի¹⁵
արհամարհելով զմեր հաւատս, այլ ըստ անդիտութեանն. զի և
եղեն խակ յառաջ քան զմեզ սուտ քրիստոսք, որպէս և Ախմովի,

¹ ուսմամբ C. — ² և յՈրդի: 'ի յՈրդի (օմ. և) E.

LIX. ⁴ է օմ. E. — ⁵ ինձ A; օմ. BCE. — յերկնից օմ. B.

— ⁶ այնպէս C. — ⁷ ինձ օմ. E. — ես եղեց CE. — ⁸ ես (ունիմ) E;
օմ. ABC.

LX. ⁹ և զայսոսիկ CE. — և դարձեալ ABE; դարձաւ C.
— ¹⁰ խկ օմ. CE. — և E; խկ C; օմ. AB. — ասաց: խօսի CE.
— ¹² և՝ի (վաղ.) օմ. C. — բազում AB. — ընկալու E; ընկա-
լան C. — եպիսկոպոսացն E. — թուղթ C. — ⁴³ յորոց: որ A.
— ¹⁴ դոլով նորա վասն օրինացն C. — ¹⁵ զՃշմարտութիւն C.
— ¹⁶ հաւատն CE. — զի և: օմ. և AB. — ¹⁷ որպէս և զԱ. E;
որպէս զԱ. AB; որպէս Ա. C.

Θαρχεῖν τῇ τῷ γονέων σωτηριώδει μαθησία· τὴν ἐκκλησίαν³, πιστεύειν εἰς ἓνα θεόν, Πατέρα παντοκάτορα⁴, καὶ εἰς τὸν Γίδον αὐτοῦ τὸν μονογενῆ⁵ καὶ (εἰς) τὸ ἄγιον Πνεῦμα⁶.

LIX. Αὕτη ἐστίν μου¹ διδαχή, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐδόθη μοι² τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μοι λαλήσαντος. οὗτως ἀπέστειλέν με ἐπὶ τὸ κήρυγμα, εἰρηκώς μοι· Πορεύου, καὶ ἐγὼ ἔσομαι μετὰ σου, καὶ πάντα, ὅτα ἂν³ ποιήσῃς, ἐγὼ ἔχω σε δικαιοῦν⁴.

LX. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Νέρων ἐξέστη, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Πέτρον εἶπεν· Σὺ δέ¹, τί λέγεις, Πέτρε²; καὶ ὁ Πέτρος³ ἔφη· Πάντα ὅσα ὁ Παῦλος ἐλάλησεν, ἀληθῆ τυγχάνουσι⁴. καὶ γὰρ ἔκπαλαι πολλὰ ἐδεξάμην παρὰ τῷ ήμετέρῳ ἐπισκόπῳ γράμματα τῶν ὄντων εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, περὶ τῶν γενομένων καὶ λαλουμένων ὑπ' αὐτοῦ· διώκτου γὰρ αὐτοῦ ὄντος κατὰ νόμον, φωνὴ αὐτὸν⁵ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκάλεσεν καὶ ἐδίδαξεν τὴν ἀληθειαν, ὅτι οὐκ ἦν ἐχθρὸς καταφρονῶν⁶ τῆς ήμετέρας πίστεως, ἀλλὰ κατὰ ἄγνοιαν. καὶ γὰρ ἐγένοντο γένερα πρὸ ήμῶν

³ om. τῶν πιστεύοντων DP. — ⁴ om. ἀδρατον καὶ ἀκατάληπτον BCDPQ. — ⁵ om. τὸν κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν DPQ. — ⁶ καὶ (εἰς) τὸ ἄγιον Πνεῦμα D.

LIX. ¹ μου BQ. — ² μοι EP. — ³ om. εἰπῆς η. — ⁴ ἔχω σε δικαιοῦν. Vielleicht will aber Arm durch *πενήντα* nur das Füturum wiedergeben, dann = σὲ δικαιώσω P.

LX. ¹ add. δέ (ἴσιη). — ² Πέτρε I. — ³ καὶ ὁ Πέτρος CDIOPQ. — ⁴ τυγχάνουσι DP. — ⁵ om. τοῦ Χριστοῦ CDEI. — ⁶ καταφρονῶν DP.

և սուտ առաքեալք և սուտ մարդարէք. ¹ոյք ոմանք լստ անսուրբ
կերպարանաց իւրեանց արուեստից ունայնացուցանէին զջմար-
տութիւնն. ընդդէմ նոցա հարկաւոր էր, զայնպիսին նախաձեռ-
նել այլ, որ 'ի մանկութենէ ոչ ինչ իւրատեալ բայց զաստուած-
ային օրինացն քննել զիսորհուրդս, որովք ճշմարտութեանն լինի ⁵
ջատագով և սառութեանն հալածիչ, և քանով հալածանքն մեր,
որ 'ի դմանէ, ոչ ինչ յաղագս նախանձու եղեւ, այլ վասն օրի-
նացն վրէժինդրութեանն, նոյն ինքն ապա ճշմարտութիւնն յերկ-
նից ընդ դմա խօսեցեալ ասաց դմա. **Ես եմ Յիսուս,** զոր դու
հալածես. արդ դադարեա' 'ի հալածելոյ զիս, զի ես եմ ճշմար-¹⁰
տութիւնն, վասն որոյ հանդիսանաւ քեզ ընդդէմ ճշմարտու-
թեանն թշնամեաց արժան է. զոր գիտացեալ ապա այսպէս լի-
նել, թողեալ զայն, որոյ վրէժինդիրն էր, սկսաւ 'ի կողմ ան-
կանել դա ճանապարհին՝ **Քրիստոսի**, զոր հալածէր, որ է նոյն
ինքն ճշմարտութիւնն՝ անստութեամբ գնալով 'ի նմա : ¹⁵

¹ ոյք : այլ AB.— անսուրբ E; սուտ C; անսուտ AB.— ³ նո-
ցա : սոցա E.— հարկ. էր : հարկաւորապէս B.— նախաձեռ-
նեալ B.— ⁴ այլ որ C.— ⁵ զիսորհուրդն, որով AB.— ճշմար-
տութեան AB.— լինի : ին AB.— ⁶ և (քանով) om. A.— ⁷ 'ի
դմանէ : add. էր A (C դմանէն).— ինչ om. E; ոչ յաղագս
նախանձու ինչ C.— ⁸ վրէժինդրութեան CE.— ապա ճշմ. CE
(C ճշմարտութի); ճշմ. ապա AB.— ⁹ խօս.—դմա CE; խօս-
լով ասաց դմա A; խօսեցեալ և ասէ դա B.— Յիսուս AB; om. C;
Քրիստոս E.— ¹⁰ արդ—զիս om. AB.— ճշմարտութիւն AB.
— ¹¹ ճշմարտութեան AC.— ¹² թշնամեաց om. B; թշնամեացն A.
— զոր գիտացեալ: զի գիտացես A.— ապա այսպէս CE; ապա
այսպիսի A; այնպէս ապա B.— ¹³ էր : add. գեռ AB.— ¹⁴ Քրիս-
տոսի om. C.— ¹⁵ ճշմարտութիւն C.— անստութիք : անտեսու-
թեան A.— 'ի նմա : om. 'ի B.

ψευδόχριστοι, ὡς καὶ ὁ Σίμων, καὶ ψευδαπόστολοι καὶ ψευδοπροφῆται, οἵτινες κατὰ τὰς τῶν ἰδίων ἀντερῶν χαραγμάτων ἐπιτηδεύσεις ἔκένωσαν τὴν ἀληθείαν⁷. κατὰ⁸ τούτων ἀναγκαῖον ἦν τοιοῦτον προχειρίσασθαι ἄνδρα τὸν ἐκ 5 παιδόθεν οὐδὲν ἔτερον παιδευθέντα, εἰ μὴ τοῦ θείου νόμου ἐρευνᾶν τὰ μυστήρια, ἐν οἷς τῆς ἀληθείας γίνεται¹⁰ ἔκδικος καὶ τοῦ ψεύδους διώκτης. καὶ ἐπεὶ ὁ διωγμὸς ἡ μῶν ὑπ' αὐτοῦ οὐ διὰ φθόνου ἐγένετο, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ νόμου ἔκδίκησιν, αὐτὴ τοινυν ἡ ἀληθεία ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προσωμιλήσασα αὐτῷ εἶπεν 10 αὐτῷ¹¹. Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· παῦσαι οὖν διώκων με, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ ἀληθεία, ἵνα ὑπεραγωνίζεσθαι σε κατὰ τῶν ἔχθρῶν τῆς ἀληθείας ἀξιόν ἐστιν¹². ὡς οὖν ἔγνω οὕτως εἶναι, καταλιπών, ὅπερ διεξέδικα, ἤρξατο profiteri (se convertere ad) ταύτην τὴν τρίβον τοῦ Χριστοῦ, ἦν ἐδίωκεν, ἥτις ἐστιν αὐτὴ¹³ ἡ ἀληθεία¹³ τοῖς εἰλικρινῶς πορευομένοις ἐν αὐτῇ¹⁴.

⁷ « welche gemäss den künsten ihrer unheiligen Charaktereigenschaften ausleerten die Wahrheit ». — ⁸ om. καὶ B. — ⁹ om. οὖν CDEP. — ¹⁰ τ. ἀληθ. γίνεται C. — ¹¹ « so hat nun eben die Wahrheit selbst zu ihm redend ihm gesagt ». — ¹² Vielleicht soll *μρθμη* ή (ἄξιόν ἐστι) Wiedergabe von φαίνη sein. — ¹³ ἡ ἀληθεία (für ὁδὸς ἀληθείας) D (ἀληθεία) P (Χριστὸς ἡ ἀληθεία). — ¹⁴ « wenn man aufrichtig auf ihm wandelt ».

LXI. **Օ**այսոսիկ ասացեալ **Պ**ետրոսի **Ա**մովի ասաց ց՛ւե-
րովն. **Գ**իտեա, բարի թագաւոր, զե համաշունչք եղեն սոքա եր-
կոքեանս՝ի վերայ իմ. և եմ ճշմարտութիւնն, և սոքա զշակա-
ռակն ինձ խորհին. **Պ**ետրոս ասաց. **Ե**ւ ոչ մի 'ի քեզ ճշմարտու-
թիւն գոյ, այլ զամենայն սուտ ասես :

[LXII-LXVI] LXVII. **Ա**մովի ասաց. **Բ**արի թագաւոր, ալքս
այսոքիկ խարեն զշեցութիւնդ քո. **Կ**երովն ասաց. **Ա**յլ և ոչ
դու ինձ յաղազս քո ինքեան հաստատեցեր ինչ. **Ա**մովի ասաց.
Որքան բարի զործս և նշանս սեսեալ քո յինէն սքամնչանամ, զե
երկմանս. **Կ**երովն ասաց. **Ե**ս ոչ միում ումեք 'ի ձէնջ զուզա-
միաւորիմ, այլ հարցանեմ զքեզ, մանաւանդ պատասխանեա' ինձ :

LXVIII. **Ա**մուվն ասաց. **Ա**պա արդ և ոչ մի ինձ պատասխա-
նեցից քեզ. **Կ**երովն ասաց. **Օ**ի սուտ ես, վասն այդորիկ զայդ
ասես. արդ ոչ ինչ այլ խորհիմ, քանզի, որպէս գտանեմ, սուտ
ես յամենայնի, և զե՞ բազում ինչ ասացից. երեքեան դուք յա-
15

LXI. ¹ ասաց : ասէ Ը. — ² երկոքեան Ը. — ³ և ես Ը. — ինձ
զշակառակն AB. — ⁴ և ոչ—գոյ : E; և մի 'ի քեզ ճշմ. ոչ գոյ Ը;
և ոչ մի ճշմ. գոյ 'ի քեզ AB.

LXVII. ⁷ այլ և ոչ դու ինձ յաղ. քո ինք. հաստ. բան Ե; այլ
և դու ոչ ինչ որ յաղազս քո հաստատեցեր Ը. — ⁹ սեսեալ—երկմ.:
ita AB; յինէն ընկալեալ քո սքամնչանամ, թէ երկմ. CE. — ¹⁰ Ես
օմ. B. — միում ումեք BE; միոյ ուրուք A; միում (tantum) Ը.
— ¹¹ զուզաւորիմ B. — զքեզ: քեզ E. — մանաւանդ օմ. E.

LXVIII. ¹² ապա արդ և BE; արդ և (օմ. ապա) A; արդարե
(օմ. ապա) Ը. — ¹³ այսորիկ զայս CE. — ¹⁴ ինչ այլ: այլ ինչ Ը.
— խորհիմ: գտանեմ A. — գտանեմ: խորհիմ A; զիտեմ զքեզ Ը.
— սուտ: praem. զե B. — ¹⁵ ես օմ. Ը. — և (զե) օմ. AC. — ասա-
ցից: ասացեք A. — երեքին CE.

LXI. Ταῦτα εἰρηκότος Πέτρου ὁ Σίμων εἶπεν πρὸς Νέρωνα· Ἐννόησον, ἀγαθὲ βασιλεῦ, ὅτι συνέπνευσαν οὗτοι οἱ δύο καπ’ ἐμοῦ· ἐγὼ¹ εἰμι ἡ ἀλήθεια, καὶ οὗτοι ἐναντία μου φρονοῦσιν. Πέτρος εἶπεν· Καὶ οὐδεμία ἐν σοὶ ἀλήθειά ἔστιν, ἀλλὰ πάντα ψευδῆ⁵ λέγεις.

[LXII-LXVI] LXVII. Σίμων εἶπεν· Ἀγαθὲ βασιλεῦ, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι συλλογίζονται τὴν εὔμενείαν σου¹. Νέρων εἶπεν· Ἄλλ’ οὐδὲ σύ με περὶ σεαυτοῦ² ἐβεβαίωσας. Σίμων εἶπεν· Πόσων καλῶν πραγμάτων καὶ σημείων ὑπ’ ἐμοῦ σοι ὑποδειχθέντων³ θαυμάζω, ὅτι ἀμφισβητεῖς. Νέρων εἶπεν· Ἔγώ οὐδενὶ ἔξιν μῶν συναινῶ· ἀλλὰ (ἀλλα?)⁴ ἐρωτῶ σε, μᾶλλον ἀποκριθητέ μοι.

LXVIII. Σίμων εἶπεν· Τὸ λοιπὸν οὐδέν σοι ἀποκρίνομαι¹. Νέρων εἶπεν· Ἐπειδὴ ψεύδῃ, διὰ τοῦτο ταῦτα λέγεις. Τὸ λοιπὸν οὐδὲν² ἔτι λογίζομαι· ως γὰρ εὑρίσκω, ψεύστης εἰ ἐν πᾶσιν.

LXI.¹ om. γάρ.

LXVII.¹ « betrügen deine Milde » om. καὶ συνέδησάν σε D.—² om. εἴτι DI.—³ nachdem du wie grosse gute Werke und Zeichen von mir gesehen hast... » —⁴ Arm. *այլ* ist zweideutig; ganz wie griechisches *ἀλλα* (*ալլա* und *ալլա՛*). An sich könnte Arm übersetzt werden: « aber ich frage dich », und: « anderes frage ich dich ». Doch ist die letztere Deutung unwahrscheinlich, sowohl wegen des doppelten Accusativs (der zwar an sich nicht unmöglich wäre), als weil doch wohl *այլինչ* statt des blossen *այլ* zu erwarten wäre.

LXVIII.¹ « nun, von jetzt an werde ich dir nichts mehr antworten ».

—² om. σέ.

մենայնի տարակուսիլ ինձ առնեք, որպէս զի ոչ գտանել ինձ,
թէ ում հաւատալ կարացից :

LXIX. **Պետրոս ասաց.** Մի Աստուած և Հայր տեառն մերոյ
Յիսուսի Վրիստոսի քարոզեմք, որ արար զերկինս և զերկիր,
զծով և զամենայն, որ է 'ի նոսա, որ է Ճշմարտութեան թա-
դաւոր, որոյ թագաւորութեանն վախճան ոչ գոյ. **Կերովն** ասաց.
Ո՞վ է այն աստուածն թագաւոր. **Պաւղոս ասաց.** **Տէր,** որ է
փրկիչ ամենայն հեթանոսաց. **Աիմովն** ասաց. **Ես եմ, զոր ամեքդ,**
և դիտացէք, **Պետրէ և Պաւղէ,** այլ զի մի երևեցայց ընդդէմ
ձեր և զցանկալիս ձեզ և վկայութեան արժանիս (զձեզ) արարից. **10**
Պետրոս և Պաւղոս ասացին. **Մի՛ երբէք բարի քեզ,** **Աիմովն**
մոզ և դառնութեամբ լի :

LXX. **Աիմովն** ասաց. **Լուր,** կայսր, որպէս զի Տանիցես սուտ
զսոսա լինել, և զիս յերկնուստ առաքեալ. 'ի վաղուեան աւուրն
յերկինս ելանեմ ես, որպէս զի զշաւատացեալս յիս երանելիս **15**

¹ *յամի* : om. C ; praem. և A, — տարակուսիլ E ; տարակու-
սիլ B ; տարակուսանս C ; տարակուսեալ եմ A (om. ինձ առնեք).
— *զի* : թէ C. — գտանել : զիտել E. — ² *թէ* : om. E. — *ում:*
add. 'ի ձէնջ E. — հաւատ. կարացից CE ; հաւատացից AB.

LXIX. ³ և (**Հայր**) om. E. — ⁵ է ('ի նո) om. E. — Ճշմարտու-
թեանն E. — ⁷ այն om. E. — թագաւոր : և թագաւոր յաւիտե-
նից E. — ⁸ փրկիչ է C. — ¹⁰ զցանկալիս corr. : ABC ցանկալիս ;
E ցանկալիս. — *ձեզ* corr. : ABCE զձեզ. — վկայութեանց A.
— *զձեզ* corr. : deest in ABCE. — ¹¹ բարի քեզ AE ; քեզ բարի C ;
բարի է քեզ B.

LXX. ¹³ սուտ զսա AB ; զսա սուտ C ; զզոսա սուտս E. — ¹⁴ ա-
ռաքել B. — աւուր E. — ¹⁵ ես om. CE ; ելանեմ առաջի ամե-
նեցուն E. — զշաւատացեալմն CE.

Καὶ τι πολλὰ λέγω; οἱ τρεῖς ἐν πᾶσιν ἀμφισβητοῦντά με ποιεῖτε³, ὥστε μὴ εὔρεῖν με, τίνι πιστεύσαι δυνηθῶ.

LXIX. Πέτρος εἶπεν· Ἐνα θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κηρύσσομεν, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν⁵ γῆν¹, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὃς ἔστιν ἀληθείας² βασιλεὺς, οὗ³ τῆς βασιλείας οὐκ ἔστι τέλος. Νέρων εἶπεν· Τίς ἔστιν οὗτος θεὸς βασιλεὺς⁴; Παῦλος εἶπεν· Ο Κύριος,⁵ ὃς ἔστι σωτήρ πάντων τῶν ἔθνων. Σίμων εἶπεν· Εγώ εἰμι, οὐ λέγετε, καὶ οἴδατε, Πέτρε καὶ Παῦλε, ἀλλ' εἰ μὴ⁵ ἀποφήνωμαι¹⁰ καθ' ὑμῶν, καὶ ὁ ποθεῖτε, καὶ τοῦ μαρτυρίου ὑμᾶς καταξιώσω⁶. Πέτρος καὶ Παῦλος εἶπον· Μηδέποτέ σοι καλόν⁷, Σίμων, μάγε καὶ πικρίας ἀνάμεστε.

LXX. Σίμων εἶπεν· Ἀκουε, καῖσαρ¹, ἵνα γνῷς ψεύστας εἶναι τούτους, κἀμε ἐκ τῶν οὐρανῶν πεμφθέντα· τῇ αὔριον ἡμέρᾳ εἰς¹⁵ τοὺς οὐρανοὺς ἀνέρχομαι ἐγώ, ἵνα τοὺς πιστεύοντάς μοι μακα-

³ ποιεῖτε D. «ibr drei macht mich... zweifeln».

LXIX. ¹ om. καὶ I. — ² ἀληθείας D. — ³ οὗ I. — ⁴ θεὸς βασιλεὺς D. — ⁵ εἰ μὴ Q. — ⁶ «sondern dass (wenn = εἰ) ich nicht mehr erscheinen werde gegen euch und das euch Erwünschte (tun) und des Martyriums euch würdigen werde». Auch der Lateiner muss ὁ ποθεῖτε statt τοῦτο γὰρ ποθεῖτε gelesen haben, denn er überträgt «quod cupitis». — ⁷ σοὶ καλόν (om. εἴη) I.

LXX. ¹ om. Νέρων DP.

արարից, իսկ 'ի սոսա, որք յանդգնեցան ուրանալ զես, զըարկութիւն իմ ցուցից. **Պետրոս և Պաւղոս** ասացին. **Օմեգ** Առտուած կանխաւ կոչեաց 'ի փառս իւր, դու առ 'ի սատանայէ յափշտակեալ փութաս 'ի քոյին տանջանսն :

LXXI. **Աիմովն** ասաց. **Ճարի** թագաւոր, լուր, զյամառեալս ⁵ զայսոսիկ որոշեա 'ի քէն, որպէս զե 'ի զնալն իմում յերկինս առ հայր իմ կարասցես լինել բարեմիտ. **Կերովն** ասաց. **Ես** որպէ՞ս դայն զիտացից, թէ յերկինս ելանիցես. **Աիմովն** ասաց. **Ճամայեա** լինել աշտարակ բարձր 'ի փայտից և 'ի գերանաց, որպէս զե 'ի վեր 'ի նոսա ելից, և հրեշտակը իմ յօդս զես բարձցես, ¹⁰ քանզի ոչ կարեն յերկիր 'ի մէջ մեղաւորաց դալ առ իս :

LXXII. **Եւ** **Կերովն** հրամայեաց 'ի դաշտի կոչեցելում **Առառախի** բարձու լինել աշտարակի և զամենայն զժողովուրդն և զզօ-

¹ 'ի (^{աս}) օմ. C.—որք—զես CE; որ յիս յանդգնեալ ուրանան զես AB.—² զըարկութիւնս AB.—³ կանխաւ CE (C կոչ, կանխ.); օմ. AB.—⁴ յափշտակել E.—'ի քոյին տանջ. C; առ 'ի ք. ա. B; ինքնին 'ի քոյին ա. A; 'ի քոյին տանջանսն, յաւիտենից սատակութինն E.

LXXI. ⁵ **Լուր** օմ. C.—զյամառեալսս E; զյամառեալքս C.—⁶ իմում: իմ CE.—⁷ առ հայր իմ օմ. C; E հայրն. —բարեմիտ AE; բարեկամ իմ C; բազմամիտ B.—⁸ զայն զիտացից CE (E add. ես; C զայս գ.) ; կարացից զայդ զիտել AB.—թէ—ելանիցես CE; եթէ ելանիցես յերկինս AB.—⁹ լինել աշտ. E; շինել աշտ. C; աշտ. շինել AB.—և 'ի օմ. E.—¹⁰ 'ի նոսա օմ. C.

LXXII. ¹² կոչեցելութին C.—**Առառախի:** **Առառախի** BE; **Առառախի** (**Առառախի**) AC.—¹³ աշտարակին A; աշտարակ C.—զժողովուրդն E; ժողովուրդն AB; ժողովուրդն C.

ρίους ποιήσω· εἰς δὲ τούτους τοὺς τόλμησαντάς με ἀρνήσασθαι τὴν ὄργην μου ἐνδείξομαι. Πέτρος καὶ Παῦλος εἶπον· Ἡμᾶς ὁ θεὸς πάλαι ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἴδιαν δόξαν· σὺ² ὑπὸ τοῦ διαβόλου κλεφθεὶς³ σπεύδεις πρὸς κόλασιν σεαυτοῦ⁴.

LXXI. Σίμων εἶπεν· Ἀγαθὲ βασιλεῦ, ἀκουστον¹. τοὺς ματινομένους τούτους ἀποχώρισον ἀπὸ σοῦ, ἵνα ἐν τῷ πορεύεσθαι με εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς τὸν πατέρα μου δυνήσῃ εἶναι εὐλατος. Νέρων εἶπεν· Καὶ πῶς τοῦτο γνώσομαι, ὅτι εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέρχῃ; Σίμων εἶπεν· Κέλευσον γενέσθαι πύργον² ὑψηλὸν ἀπὸ ξύλων καὶ δοκῶν³, ἵνα ἐπ' αὐτῷ⁴ ἀνέλθω, καὶ⁵ οἱ ἄγγελοι μου εἰς τὸν ἀέρα με ἀρωσιν (ἀρωσιν)⁶. οὐ γὰρ δύνανται ἐπὶ τῆς γῆς μεταξὺ τῶν ἀμαρτωλῶν ἐλθεῖν πρός με.

LXXII. Καὶ¹ ὁ Νέρων προσέταξεν ἐν τῷ κάμπῳ τῷ λεγομένῳ² Μαρτίῳ ὑψηλὸν γενέσθαι πύργον, καὶ πάντας τοὺς

² om. δέ. — ³ « du, von Satan geraubt, eilst... » Arm hat wohl statt κληθεὶς gelesen κλεφθεὶς (oder wahrscheinlicher beim Vorlesen des griechischen Textes κληθεὶς zu κλεφθεὶς verhört). — ⁴ σεαυτοῦ P (έαυτοῦ D).

LXXI. ¹ om. μου. — ² κέλευσον γενέσθαι πύργον (om. μοι) DEP. — ³ om. μεγάλων. — ⁴ ἐπ' αὐτῷ O. — ⁵ ἀνέλθω καὶ DEO. — ⁶ ἀρωσιν P (ἀρωσιν I).

LXXII. ¹ Καὶ D. — ² τῷ λεγομένῳ P(D).

րականսն ածել՝ի տեսանել զայս, դալ. և յայս իսկ զուղընթացումն հրամայեաց ։ Աերովն Պետրոսի և Պաւղոսի մերձ կալ, որոց և ասաց. Այժմ ունի ճշմարտութիւնն յայտնիլ. Պետրոս և Պաւղոս ասացին. Աեք զգա ոչ արհամարհեմք, այլ Տէր Յիսուս Քրիստոս, որդին Աստուծոյ կենդանւոյ, զոր լինել զինքն յանդգնեցաւ ասել :

LXXIII. Յայնժամ Պաւղոս ցՊետրոս ասաց. Վո՞ է պահանջել, եթէ տեսանիցես զնա ձեռնարկեալ յերս ինչ, քանզի յառաջազոյն ընտրեցար 'ի Տեառնէ. և եղեալ ծունը Պաւղոս աղօթէր, իսկ Պետրոս ցԱխովն ասէր. Կատարեալ զայդ, զոր սկսարդ, քանզի մերձեցաւ քո առակումն և մեր 'ի վեր կոչումն, քանզի տեսանեմ զՔրիստոս կոչելով զմեզ :

LXXIV. Աերովն ասաց. Եւ ՞ւր երթայցէք առանց իմ կամացս. Պետրոս ասաց. Ուր և կոչեսցէ զմեզ աէրն մեր. Աերովն ասաց. Եւ ՞վ է տէրն ձեր. Պետրոս ասաց. Յիսուս Քրիստոս, զոր և տեսանեմ կոչելով զմեզ. Աերովն ասաց. Եւ դ՞ոք ապա

¹ զգօրավարսն Ա. — ածել—զայս օմ. Ը. — ածեալ Բ. — յայս իսկ—յանդգնեաց ասել օմ. Ա; Ը օմ. ածել՝ի տես. զայս.—յայս իսկ դալ Ը; իսկ դալ յայս և Բ; դալ և յայս (օմ. իսկ) Ե. — ² և (հրամ.) Ը. — ³ և (ասաց) Ե; օմ. ԲԸ. — յայտնիլ: Ե յայտնել; ԲԸ յայտնեալ. — ⁶ յանդգնեաց Բ.

LXXIII. ⁷ ասաց Պաւղ. ցՊետրոս Ը. — ⁸ պահանջելն Ե. — ձեռնարկել ԸԵ. — ¹⁰ ասէր Ե; ասաց Ը; ասէ ԱԲ. — զայդ օմ. Ը. — ¹¹ առակումն: սատակումն Ե. — և մեր—կոչումն օմ. ԱԸ. — ¹² տեսանեմք Ա.

LXXIV. ¹³ Աերովն : Ախոն Ը. — երթիցէք ԸԵ. — իմ կամացս ԱԲ; իմոց կամաց Ը; իմ հրամանաց Ե. — ¹⁵ և (ով) օմ. Ը. — ¹⁶ և (տես.) օմ. Ե.

λαοὺς καὶ τοὺς στρατιώτας ἄγειν ἐπὶ τὸ θεωρῆσαι τοῦτο (τοῦτον), συνελθεῖν³. καὶ ἐν ταύτῃ οὖν τῇ συνδρομῇ ἐκέλευσεν ὁ Νέρων τὸν Πέτρον καὶ τὸν Παῦλον παραστῆναι, οἵς καὶ εἶπεν⁴. Νῦν ἔχει ἡ ἀλήθεια φανερωθῆναι. Πέτρος καὶ Παῦλος εἶπον· Ἡμεῖς αὐτὸν οὐ παραδειγματίζομεν, ἀλλ' ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ οἰδός του θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὃν ἑαυτὸν εἶναι ἀπετόλμησεν εἶπεν.

LXXIII. Τότε ὁ Παῦλος πρὸς τὸν Πέτρον ἔφη¹. Σόν² ἐστι τὸ ἀνώξα³, εἴ τι ἀν ἴδης αὐτὸν ἐπιχειρεῦντα· ὅτι σὺ πρῶτος ἔξελέχθης ὑπὸ τοῦ Κυρίου. καὶ θεὶς τὰ γόνατα ὁ Παῦλος προσηύχετο· Ο δὲ Πέτρος πρὸς τὸν Σίμωνα εἶπεν· Πλήρωσον τοῦτο, ὅ ἐνήρξω, ἡγγισεν⁴ γὰρ ὁ σὸς παραδειγματισμὸς καὶ ἡ ἡμετέρα ἀνάκλησις· ὥρῳ γὰρ τὸν Χριστὸν⁵ προσκαλοῦντα ἡμᾶς⁶.

LXXIV. Νέρων εἶπεν· Καὶ ποῦ ἀπελεύσεσθε παρὰ τὴν ἐμὴν βουλησιν; Πέτρος εἶπεν· Ὅπου ἀν προσκαλέσηται ἡμᾶς ὁ κύριος ἡμῶν. Νέρων εἶπεν· Καὶ τίς¹ ἐστιν ὁ κύριος ὑμῶν; Πέτρος εἶπεν· Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὃν καὶ ὥρᾳ προσκαλούμενον ἡμᾶς. Νέρων

³ « und alle Leute und Soldaten herzuführen, um dies zu schauen, zu kommen ». Arm wusste offenbar dem seltenen Worte *ἄξιαι* gegenüber sich nicht zu raten, fasste es in seiner Verlegenheit als eine Infinitiv-Form zu *ἄγω* und legte sich von dieser Voraussetzung aus den Text des griechischen Wortlautes zurecht. Wirkliche Varianten liegen seiner Uebertragung sicher nicht zu Grunde.

— ⁴ καὶ εἶπεν P.

LXXIII. ¹ om. ἐμόν ἐστιν τῶν γονάτων τεθέντων τὸν θεὸν ἵκετεῦσαι D. — ² om. δέ. — ³ Die griechischen Handschriften schwanken zwischen ἀνύσαι und ἀναλῦσαι, die lateinischen (Lipsius p. 163) zwischen « *impetrare* » und « *imperare* ». Arm *պահանջել* deckt sich in seiner Bedeutung fast genau mit « *impetrare* », bestätigt also letzteres. Wir vermuten daher im Griechischen als ursprünglich ἀνώξαι.

— ⁴ ἡγγισεν oder ἡγγικεν DEIOP. — ⁵ om. μου. — ⁶ προσκαλοῦντα ἡμᾶς DP.

LXXIV. ¹ καὶ τίς EO.

յերկինս ելանէք. իսկ նոքա ասացին. Որպէս և ուր հաճոյ է կոչողին զմեզ. Սիմոնին ասաց. Որպէս զի ծանիցես, թագաւոր, զսոսա խարեւայս դոլ, ես առժամայն, իբրև ելից յերկինս, առաքեմ զշրեշտակս իմ առ քեզ, և առնեմ զքեզ գալ առ իս. «Երրովն ասաց. Արա վաղվաղակի, քանզի կամիմ զքեզ տեսանել կատարել, զոր ասեսդ :

LXXV. Յայնժամ Սիմոնին ել յաշտարակն առաջի ամենեցուն պսակեալ դափնեաւ, և տարածեալ զձեռս սկսաւ թռչել. իսկ «Երրովն իբրև ետես զնա յափշտակեալ յօդս, ասէ յՊետրոս և յՊաւղոս. Արդարե աստուած է Սիմոնին, իսկ դուք մոլորեցուցիչք էք. Պետրոս ասաց. Այժմ զիտասցես, թագաւոր, զմեզ Վրիստոսի դոլ աշակերտս, իսկ զսա չարագործ. «Երրովն ասաց. Պարտեալք դուք, և տակաւին յամառիք. աշա տեսանէք զնա ամբարձեալ յերկինս, և դուք մնայք 'ի նմին :

LXXVI. Յայնժամ Պետրոս նայեցեալ 'ի Պաւղոս ասէ. «Դվեր նայեաց և տես, Պաւղոս. Պաւղոս լի արտասուօք նայեցեալ

¹ ուր : իւր C. — ² զի օմ. C. — զսս, թագաւոր C. — ³ ես օմ. C. — առաքեցից E. — ⁴ զշրեշտակն C; զշրեշտակ AB. — առնելք քեզ AB. — առ իս գալ AB. — ⁵ տեսանել զքեզ C.

LXXV. ⁸ զաբնեաւ C. — զձեռս իւր C. — ¹⁰ է : էր C. — իսկ : և C. — ¹¹ մոլորեցուցիչք էք AE ; օմ. էք C; մոլորեցուցիք B. — ¹¹ զիտասցես օմ. B. — զմեզ, թագաւոր C. — թագաւորին ՎՇ C. — ¹² աշակերտք C. — զսա : զնա CE. — ¹³ պատրեալք C. — դուք օմ. C. — և (տակաւին) օմ. BE. — և աշա C. — ¹⁴ մնայք 'ի նմին AE ; add. մոլորութեան C; տակաւին մնայք B.

LXXVI. ¹⁵ յայնժամ նայեցեալ Պետրոս ընդ Պաւղոսի C. — նայեա՛ E. — ¹⁶ տես, Պաւղոս AB; օմ. Պաւղոս CE. — Պաւղոսի արտասուօք (օմ. լի) C.

εἶπεν· Οὐκοῦν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν οὐρανὸν μέλλετε ἀνελθεῖν²; οἱ δὲ εἶπον³. "Ο πως καὶ ὅπου⁴ δοκεῖ τῷ καλοῦντι ἡμᾶς. Σίμων εἶπεν· Ἰνα γνῶς, βασιλεῦ, τούτους ἀπατεώνας εἶναι, ἐγὼ παραυτίκα, ἡγίκα ἀναβω⁵ εἰς τὸν οὐρανόν, πέμπω⁶ τοὺς ἀγγέλους μου πρός σε, καὶ ποιῶ σε ἐλθεῖν πρός με. Νέρων εἶπεν· Ποιήσον ἐν τάχει· θέλω γὰρ ἵδεῖν σε πληροῦντα, οὐ λέγεις.

LXXV. Τότε ὁ Σίμων ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον ἐνώπιον πάντων, ἐστεφανωμένος δάφνῃ, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας¹ ἥρξατο πέτασθαι. Ο δὲ Νέρων ὡς εἶδεν αὐτὸν αἰρόμενον εἰς τὸν ἀέρα²,
λέγει πρὸς Πέτρον καὶ Παῦλον³. Ἀληθῶς⁴ θεός⁵ ἔστιν ὁ Σίμων,
ὑμεῖς δὲ⁶ πλάνοι ἔστε. Ο Πέτρος⁷ ἔφη· Παραχρῆμα γνώσῃ,
βασιλεῦ, ἡμᾶς μὲν⁸ τοῦ Χριστοῦ εἶναι μαθητάς, τοῦτον δὲ⁹
κακοῦργον. Νέρων εἶπεν· Ἡ τοι μένοι ὑμεῖς, καὶ ἔτι ἐνίστασθε·
ἴδού θεωρεῖτε αὐτὸν ἀνεργόμενον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ὑμεῖς ἀκμὴν ἐπιμένετε¹¹.

LXXVI. Τότε ὁ Πέτρος ἀτενίσας τῷ Παύλῳ λέγει· Ἀνάνευσον καὶ ἴδε, Παῦλε¹. ο Παῦλος πλήρης δακρύων ἀνανεύσας

² « auch ihr steiget nun in den Himmel auf? » — ³ οἱ δὲ εἶπον D. — ⁴ καὶ ὅπου D.
— ⁵ ἡγίκα ἀναβω DP. — ⁶ πέμπω DIP. — ⁷ σὲ πληροῦντα DP « denn ich will dich, was
du sagst, vollführen sehen ».

LXXV. ¹ ἐστεφανωμένος δάφν. καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας DIP. — ² αἰρόμενον εἰς τὸν
ἀέρα P (add. καὶ πετόμενον). — ³ πρὸς Πέτρον καὶ Παῦλον P. — ⁴ ἀληθῶς D. — ⁵ Arm
hat gegen alle griechischen Handschriften und gegen die lateinische Version
(« verax homo ») das richtige und nach dem ganzen Zusammenhange einzige
mögliche θεός (« wahrhaft Gott ist Simon ») bewahrt. — ⁶ ὑμεῖς δὲ P. — ⁷ om. πρὸς
ὅν (ο Πέτρος) I. — ⁸ om. ἀληθινούς. — ⁹ om. μὴ εἶναι Χριστόν, ἀλλὰ μάγον καὶ DP.
— ¹⁰ καὶ ὑμεῖς ἀκμὴν ἐπιμένετε P (om. ὑμεῖς). Der ganze Satz lautet: « Ueberwie-
sen seid ihr, und noch widersetzt ihr euch; siehe, schauet ihn, sich erhebend
zum Himmel, und ihr bleibt auf dem Gleichen (vos manetis in eodem). »

LXXVI. ¹ « in die Höhe blick' und sieh', Paulus! »

ետես թռուցեալ զԱխմովն, ասէ. ♦Պետրէ, զինօչ առնես, կատարեա՛, զոր սկսարդ, զի ահա կոչէ զմեզ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, և «Երովն իբրև լուաւ՝ ի նոցանէ, ժպտեցաւ և ասէ. Առքա տեսանեն զինքեանս պարտեալս, և արդ շաղփաղփին. ♦Պետրոս ասաց. ♦Այժմ ծանիցես զմեզ ոչ գոլ շաղփաղփս. ասէ ♦Պաւլոս ցՊետրոս. ♦Առա ապա զոր առնելոցդ ես, ընդգէ՞ր յապաղես :

LXXVII. Յայնժամ նայեցեալ ♦Պետրոս ընդգէմ Ախմովնի ասէ.
Երդմեցուցանեմ զձեզ, հրեշտակք սատանայի, որք յափշտակեցէք զդա յօդս առ՝ ի խարեւ զսիրտս մարդկան. յԱստոած ամենայնի և՝ ի տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ յերրորդ աւուր յարեաւ՝ ի մեռելոց, յայսմ ժամէ մի՛ ևս զդա բառնայք, այլ թողէք զգա. և առժամայն թողեալ անկաւ՝ ի տեղւոջն կոչեցելումն Ատկուրիս, որ էր Եռաձանապարհ. և չորք մասունիք եղեալք և

¹ զԱխմ. թռուց. CE.— ♦Պետրէ : ցՊետրոս AB.— ² մեր օմ. AB.
— ⁴ պարտեալս AE; պատրեալ C; պատեալս B.— շաղփաղփին C.
— ⁵ զմեզ ոչ գոլ շաղփաղփս C; զմեզ ոչ շաղփաղփս A; զմեզ
ոչ գոլ՝ ի շաղփաղփս E; ոչ գոլ զմերս շաղփաղփանս B.— ⁶ ապա
օմ. C.— առնելոց C.

LXXVII. ⁷ ♦Պետրոսի E.— և (ասէ) B.— ⁹ յափշտակեցէք AB;
յափշտակէք E; յափշտակեալ C.— ¹⁰ յԱՃն E.— ¹⁰ ի (տէր) օմ. B.
— աւուր C; յաւուր AB. — ¹¹ յարեալ B.— յայսմ ժամէ C;
յայսմ հետէ AB.— մի՛ ևս բառնայք զգա, այլ թողէք՝ ի վայր C.
— զգա(բառն.) օմ. AB.— ¹² թողեալ զնա C.— կոչեցելումն Ատկուրիս CE (C Ատկուրիայ); կոչեցեալ Ատկուրիս A; Եպուրիայ կոչեցելումն B.— ¹³ Եռաձանապարհ AB; Եռեայ ծանապարհ E; Եռաձանապարհի C.— չորս մասունս եղեալ և չորս կտուրս C.

ἐθεάσατο πεπόμενον τὸν Σίμωνα. λέγει· Πέτρε, τί ποιεῖς²; τελείωσον, ὁ ἐνήρξω· οἶδον γάρ προσκαλεῖται ἡμᾶς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. καὶ ὁ Νέρων ἀκούσας αὐτῶν ὑπεμειδίασεν καὶ λέγει· Οὗτοι βλέπουσιν ἔαυτοὺς ἡττημένους, καὶ ἄρτι³
ληροῦσιν. Πέτρος εἶπεν· Ἀρτι γνώσῃ, μὴ εἶναι ἡμᾶς λήρους.
λέγει⁴ ὁ Παῦλος τῷ Πέτρῳ· Ποίησον τὸ λοιπόν, ὁ ποιήσεις
τι βραδύνεις⁵;

LXXVII. Τότε ὁ Πέτρος ἀτενίσας κατὰ τοῦ Σίμωνος λέγει· Ὁρκίζω ὑμᾶς, οἱ ἀγγελοι τοῦ σατανᾶ οἱ φέροντες αὐτὸν εἰς τὸν
10 ἀέρα¹ πρὸς τὸ ἀπατᾶν τὰς τῶν² ἀνθρώπων καρδίας, τὸν θεὸν³
τῶν ἀπάντων καὶ κύριον ἡμῶν⁴ Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, ὃς τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἡ γέροθη ἐκ τῶν νεκρῶν⁵. ἀπὸ ταύτης τῆς ὥρας
μηκέτι αὐτὸν βαστάξῃτε, ἀλλ' ἐξεάσατε αὐτόν. καὶ παραχρῆμα
ἀπολυθεῖς ἔπεσεν εἰς τόπον λεγόμενον Σάκρα Βία, ὃ ἦν ιερὰ

² ποιεῖς DL. — ³ καὶ ἄρτι pro ὕρτι καὶ. — ⁴ om. δὲ DEILPQ. — ⁵ τι βραδύνεις DP.

LXXVII.¹ « die ihr ihn entführtet in die Lüste ». — ² om. ἀπίστων I. — ³ om.
τὸν κτίστην. — ⁴ ἡμῶν DP. — ⁵ om. ἦν DEI.

չորք կտուրք առ միմեանս եղեալք առ. 'ի վկայութիւն տուաքեւ-
լոցն յաղթութեան մինչեւ ցայսօր :

LXXVIII. Յայնժամ՝ **Կերովն** բարկութեամբ լցեալ վասն
մաշուան կախարդին Ախմովնի և կալեալ զՊետրոս և զՊաւղոս
արար 'ի կապանս լինել. իսկ զմարմինն Ախմովնի հրամայեաց ⁵
զյօշուածն զերիս աւուրս պահել կարծելով նմա յառնել յեր-
րորդ աւուրն, առ որ Պետրոս ասաց. Ոչ երրեք յառնէ, զի ճշմար-
տապէս մեռեալ է դատապարտեալ 'ի տանջանսն յաւիտենից.
և **Կերովն** ասէ յնա. Ո՞վ հրամայեաց քեզ զայդպիսի գժնդակ
զործ զործել. Պետրոս ասաց. Կնորբութիւն նորա և չարութիւն ¹⁰
և հայհոյութիւնն պարզեեաց նմա զկորուստն. **Կերովն** ասաց.
Վանզել ընդդեմ կամաց իմոց արարէք, չարաւ կորուսից զձեզ.
Պետրոս ասաց. Ոչ զոր զու կամիցիս, այն լինիցի մեզ, այլ զոր
պատմեաց մեզ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, պարտ է կատարել:

¹ կտուրք : add. եղեալք AB. — առ ('ի վկայ.) om. B. — ² յաղ-
թութիւն B.

LXXVIII. ⁴ մաշուն Ախմ. կախարդի C. — ⁵ զմարմին C.
— հրամայեաց om. B. — ⁶ նմա յառնել BC; յառնել նմա E;
նորա յառնել A. — յերրորդ աւուրն ACE (A աւուր); յերիս
աւուրս B. — ⁷ ճշմարիտ մեռաւ AB. — ⁸ դատապարտեալ add. է AB.
— ⁹ ՞լ : praem. և AB. — զայդպիսի : զայդ C. — գժնդակ om. C.
— ¹⁰ անսրբութիւն BE; անօրէնութիւն AC. — նորա om. B. — չա-
րութիւնն B. — ¹¹ և հայհոյութիւնն E; om. BC; հայհոյու-
թեանն A (om. և). — պարզեեաց նմա զկորուստն BE; om. C;
պարդ. զմա զկորնչելու A. — ¹² արարէք զայդ C. — չարիւ E.
— ¹³ կամիս AB. — ¹⁴ պատմեաց : պատմաստեաց A. — մեզ om. E.
— տէրն E.

όδος⁶. καὶ τέσταρα μέρη γενόμενα, καὶ τέσταρες..... συνη-
νωμένοι⁷, εἰς μαρτύριον τῆς τῶν ἀποστόλων νίκης ἔως τῆς σή-
μερον ἡμέρας.

LXXVIII. Τότε ὁ Νέρων θυμοῦ πλησθεὶς propter mortem
5 Simonis benefici καὶ κρατήσας τὸν Πέτρον καὶ τὸν Παῦλον
ἐποίησεν ἐν δεσμοῖς γενέσθαι, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Σιμωνος ἐκέλευ-
σεν, τὰ μέλη τρεῖς ἡμέρας² φυλαχθῆναι, νομίζων ἐγερθῆναι
αὐτὸν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. πρὸς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν· Οὐκέτι ἐγείρε-
ται, ἐπειδὴ ἀληθῶς τέθνηκεν, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον κατακριθεὶς
10 κόλασιν. καὶ ὁ Νέρων λέγει αὐτῷ· Τίς σοι ἐπέτρεψεν τοιοῦτον
πρᾶγμα ποιῆσαι δεινόν; Πέτρος εἶπεν· Ἡ ἀνιερότης αὐτοῦ⁴
καὶ ἡ πονηρία καὶ ἡ βλασφημία παρέσχεν αὐτῷ τὸ ἀπο-
λέσθαι. Νέρων εἶπεν· Quia contra voluntatem meam πεποιή-
κατε⁵, κακῶς ἀπολέσω ὑμᾶς. Πέτρος εἶπεν· Οὐχί, ὁ θέλης⁶ σύ,
15 ἐκεῖνο γίνεται εἰς ἡμᾶς⁷, ἀλλ', ὁ ἐπηγγείλατο ἡμῖν ὁ κύριος
ἡμῶν⁸ Ἰησοῦς Χριστὸς, χρεία ἐστὶν πληρωθῆναι⁹.

⁶ Arm hat *ἱερά* nicht übersetzt, sondern nur *όδος* (*եռահանապարհ*). — ⁷ « und vier Stücke waren entstanden, und vier Risse einander gegenüber gebildet.... » Sollte im Griechischen wohl zu lesen sein *εἱλικες* oder *εἱλικες* « Krümmungen, Windungen? »

LXXVIII. ¹ « den Leib des Simon aber, die Fleischstücke, befahl er, drei Tage zu bewachen ». — ² τρεῖς ἡμέρας DIOPQ. — ³ om. οὗτος. — ⁴ « seine Unheiligkeit »? — ⁵ om. διὰ τοῦτο. — ⁶ θέλης BD. — ⁷ γίνεται εἰς ἡμᾶς P. — ⁸ κύριος ἡμῶν D. — ⁹ « ist es nötig zu erfüllen » (*πληρῶσαι?*).

LXXIX. Յայնժամ՝ Կերովն ասաց յԱզրիպպաս եպարքոսն.
 Օ արս զայսոսիկ զխոռվեցուցիչս չարաւ կորուսանել արժան է.
 Վարոցօք ապա երկաթիւք հարեալ հրամայեաց զնոսա 'ի Կաւ-
 մաքոյ աեղւոջ սպանանել, և զամենեսեան զայնպիսիսն չարաւ
 վախճանել. Ազրիպպաս եպարքոս ասաց. Խարի թագաւոր, ոչ է 5
 արժան չարչարել զնոսա որպէս խոռվիչս եղեալ. Կերովն ասաց.
 Ընդգէր. Ազրիպպաս ասաց. Օի Պաւղոս անպարտ երեխ, իսկ
 Պետրոս մահու պարտաւոր է, 'ի վերայ այսորիկ և անկրօն իսկ.
 Կերովն ասաց. Որովք ապա տանջանօք պարտ է կորուսանել
 զզոսա. Ազրիպպաս ասաց. Որպէս ինձ իրաւացի թուի, զՊաւ-
 ղոսի անկրօնի զզլուխն հատանել, իսկ զՊետրոս, քանզի մահու
 պարտաւոր է, 'ի վերայ փայտի սպանանել. Կերովն ասաց. Պե-
 ղեցիկ դատեցար :

LXXIX. ¹ յԱզրիպպաս BCE; յԱզրիպպաս A.— եպարքոսն B;
 եպարքոս C; և յեպարքոսն A; Հիւպարքոս E.— ² զարսս AC;
 զայլս B.— ³ Վարոցօք om. A.— ապա : praem. և ABE.— հա-
 րեալ BE; (B հալեալ); om. C; հարկանել A.— հրամայեաց BC;
 հրամայեամ E; om. A.— զնոսա : BE; om. A; C երկաթիւք հրա-
 մայեաց խարել զնոսա և զամենեսեան զայնպիսիս....—⁴ Կաւմա-
 քոյ B; նաւմաքմոռա A; Կաւմաքմարի E (C om.).— ⁵ սպանա-
 նել : praem. և և A.— զայդպիսիսդ E.— ⁶ եպարքոս : praem. և A;
 Հիւպարքոս E.— ասացին A.— ⁷ զնոսա : add. 'ի միասին E.— որ-
 պէս խոռվեցուցիչս եղեալս E.— ⁸ այսորիկ—'ի վերայ (փայտի
 սպան.) om. A.— իսկ om. C.— ⁹ որով C.— ապա E; om. BC.
 — կորուսանել : praem. կատարել և B.— ¹⁰ զզոսա B; om. C;
 զնոսա E.— ¹¹ Պաւղոսի CE.— զՊետրոս : Պետրոս B.

LXXIX. Τότε ὁ Πέτρος εἶπεν πρὸς Ἀγρίππαν τὸν ἔπαρχον· Τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἀθρησκεύτους κακῶς ἀπολέσθαι χρή¹. κινάραις οὖν σιδηραῖς τυρθέντας κέλευσον² αὐτοὺς ἐν τῷ ναυμαχίῳ τόπῳ ἀναλωθῆναι, καὶ πάντας τοὺς τοιούτους κακῶς³ συντελεσθῆναι. Ἀγρίππας ὁ ἔπαρχος εἶπεν· Ἄγαθὲ βασιλεῦ, οὐχ⁴ ἀρμόζει⁵ αὐτοὺς τιμωρηθῆναι ως ἀθρησκεύτους ὅντας⁶. Νέρων εἶπεν· Διὰ τί; Ἀγρίππας εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἀθώος φαίνεται, ὁ δὲ Πέτρος φόνου ἔνοχός ἐστιν, ἔτι δὲ καὶ ἀθρησκευτος⁷. Νέρων εἶπεν· Ποτοις οὖν tormentis opus est perdere istos? Ἀγρίππας⁸ εἶπεν· Ως ἐμοὶ φαίνεται δίκαιοις⁹, Παῦλον¹⁰ ἀθρησκευτον τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι¹¹, τὸν δὲ Πέτρον, διὰ τὸ φόνον ἀνύσαι¹² ἐπὶ ξύλου¹³ θνήξασθαι¹⁴. Νέρων εἶπεν· Κάλλιστα¹⁵ ἔκρινας.

LXXIX. ¹ « diese aufrührerischen (Verwirrung stiftenden) Männer schlimm zu vernichten, ist würdig ». — ² κέλευσον P. — ³ om. οὔτως. — ⁴ « nicht ist es würdig, sie zu peinigen, wie solche, die aufrührerisch sind ». — ⁵ « ausser diesem aber auch religionslos ». — ⁶ om. ὁ ἔπαρχος DLMP. — ⁷ « wie es mir gerecht scheint » om. ἐστίν. — ⁸ om. ως DP. — ⁹ « dem religionslosen Paulus das Haupt abzuschlagen ». — ¹⁰ « weil er des Todes schuldig ist ». — ¹¹ ἐπὶ ξύλου DP. — ¹² θνήξασθαι G « auf dem Holze zu töten ». — ¹³ κάλλιστα DP.

LXXX. Աւ 'ի բաց տարեալք եղեն յերեսաց «Երովնի, առեալք զվճիռ մահու. մինչդեռ տանեին զՊաւղոս 'ի զլիսատել հեռագոյն 'ի քաղաքէն իրեւ մղոնօք երեք կապեալ երկաթի կապանօք. իսկ որ պահէին զնա զօրականքն, երեք էին ազգի զոլով մեծի. և ելեալ ընդ դուռնն միով նետընկեցաւ հեռազոյն դիւ պեցաւ նոցա կին ոմն աստուածապաշտ. և տեսեալ զՊաւղոս երկաթակապ քարշեալ դթացաւ և ելաց յոյժ. և անուն կնոջն Պեռպետուա, և էր միականի. զոր տեսեալ Պաւղոսի ասէ յնա. Տուր ինձ զուրարդ քո, և 'ի դառնալն իմում տաց զնա քեզ. որ և յօժարութեամբ ետ. և զօրականքն ծիծաղեցան և ասեն. Ընդ գէր կամիս կորուսանել զփակեղնդ քո. ՞չ զիաես, զի 'ի զլիսաւել երթայ. և Պեռպետուա առ նոսա տաց. Երդմեցուցանեմ

LXXX. ¹ տարեալ A.— եղեն օմ. AB.— յերեսացն E.— ² առեալք BE (E praem. L); առեալ AC.— վճիռ E.— մինչդեռ: praem. L A.— ³ իրեւ AC; օմ. BE.— ⁴ որ: որք C.— զօրականքն CE; զօրականք A; պահապանքն B.— երեք էին: երեքեան A.— ⁵ մեծ ազգի զոլով C.— և (ել.) օմ. C.— դուռն C.— միով ACE; միոյ B.— նետընկեցաւ ABC; մեծ ընկեցաւ E.— հեռազոյն ACE (C add. 'ի քաղաքէն); օմ. B.— ⁶ նոցա: նմա C.— ոմն օմ. B.— ⁷ երկաթակապ CE; երկաթա ապա (sic) B; երկաթի կապանօք A.— քարշել C.— դթացեալ (օմ. L) C.— և էր (անուն) AB.— ⁸ Պեռպատուէ A; Պեռպատուայ B; Պեռպատուա C; Պեռեպտուա E.— Պաւղոսի տես. C.— յնա օմ. C.— ⁹ զուրարդ B; զուրար C; զուրուարդ E; զարդ քո A.— տայց AB.— քեզ զզա CE.— որ օմ. C.— ¹⁰ զօրակ: add. C որ տանեին. — ¹¹ զփակեղն C.— զի: եթէ CE.— ¹² և (Պեռպ.) օմ. C.— Պեռպատուէ A; Պեռպատուայ B; Պեռպատուա C; Պեռեպտուա E.— տաց: ասէ E.

LXXX. Καὶ ἀπήχθησαν ἀπὸ προσώπου Νέρωνος λαβόντες τὴν ἀπόφασιν². ἀπαγομένου τοῦ Παύλου³ εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι procul ἀπὸ τῆς πόλεως ἕχρι μιλίων τριῶν, σιδηροδεσμίου⁴. οἱ δὲ φυλάσσοντες αὐτὸν στρατιώται τρεῖς ἦσαν ὄντες γένους με-⁵ γάλου. καὶ ἔξελθόντες⁵ τὴν πόρταν⁶ μιᾶς σαγίττης⁷ procul, ὑπήντησεν αὐτοῖς γυνή τις⁸ θεοσεβής, καὶ θεωρήσασα τὸν Παῦ-⁹ λον σιδηροδέσμιον συρόμενον ἐσπλαγχνίσθη⁹ καὶ ἔκλαυσεν σφο-¹⁰ δρῶς· καὶ τὸ ὅνομα τῆς γυναικὸς Περπετούα¹⁰, καὶ ἦν μο-¹¹ νόρθαλμος. ἦν ιδὼν ὁ Παῦλος¹¹ λέγει αὐτῇ· Δός μοι τὸ ωρά-¹² ριόν σου, καὶ ὑποστρέψων¹² διδῷμι¹³ σοι αὐτό. ἦ καὶ¹⁴ προθύ-¹⁵ μως ἔδωκεν· καὶ οἱ στρατιώται προσεγέλασαν καὶ λέγουσιν¹⁵. Διὰ τί θέλεις ἀπολέσαι τὸ φακιόλιόν σου¹⁶. οὐκ οἶδας, ὅτι ἐπὶ τὸ¹⁷ ἀποκεφαλισθῆναι ὑπάγει; καὶ ἡ Περπετούα πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῆς σωτηρίας καίσαρος· εἰς αὐτὸ τὸ

LXXX. ¹ om. ὁ τε Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος. — ² « nachdem sie erhalten hatten das Urteil des Todes ». — ³ « während sie Paulus führten »; om. δὲ. — ⁴ om. ἦν N. In Arm fehlt dem Satze ein Praedicat. — ⁵ ἔξελθόντες Q oder ἔξελθόντων mit Unterdrückung von αὐτῶν DP. — ⁶ om. ὥσει. — ⁷ μιᾶς σαγίττης BDLMNOPQT; om. τὸ μῆκος. — ⁸ γυνὴ τις LMP. — ⁹ om. αὐτῷ D. — ¹⁰ om. ἐλέγετο. — ¹¹ om. κλαίουσαν. — ¹² ὑποστρέψων P (ἀποστρέψων D?). — ¹³ « werde ich.... geben ». — ¹⁴ om. λαβούσα τὸ ωράριον DP. — ¹⁵ om. τῇ γυναικὶ I. — ¹⁶ om. γύναι. — ¹⁷ ἐπὶ τῷ P.

զՃԵՂ՚ի ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ կայսեր, այդուիկ ՓԱԿԵՂԱՄՔ պատեցէք զազս
գորա, յորժամ Հատանէք զԳԼՈՒԽ գորա, որ Եղե այնպէս. և
ՂԼՍԱՏԵՑԻՆ զնա 'ի տեղւո՞ն կոչեցելում Մասան, մերձ առ ստո-
րովենի ծառովն. և որպէս կամեցաւ Աստուած, նախ քան զդառ-
նալ զօրականացն տուաւ Փակեղն կնոջն՝ ունելով կաթս արեան. 5
և իբրև զգեցաւ զնա, առժամայն բացաւ նորա ակնն :

LXXXI. Խսկ զօրականքն, որք տանէին զՊԵտրոս 'ի Խաչել,
ասէ ցնոսա. Վանավլ տէր իմ Յիսուս Վրիստոս յերկնից յերկիր
էջ, ուղեղ 'ի Խաչին բարձրացաւ. և զիս, որ յերկրէս եմ, յեր-
կինս կոչելով, արժանի է, 'ի Խաչիդ զլիսոյ իմոյ 'ի Խոնարհ լինել 10
և զոտս իմ յերկինս կոյս ուղղել, զի ոչ եմ արժանի լինել 'ի
Խաչիդ, որպէս տէրն իմ. շըցեցէք զլսաչդ իմ. և նոքա վաղվա-
ղակի շըցեցին զիտչն, և զոտս նորա 'ի վեր բեկուցին :

LXXXII. Եւ եկն անդ անթիւ բազմութիւն բամբասելով
զկայսրն լի ցասմամք, մինչեւ զի այրել զնա խորհելով. իսկ Պետրոս 15

¹ կայսերն Ը. — Փակեղամքդ Ը. — ² որ Եղե այնպ. օմ. Ը.
— ³ տեղւո՞ն Ե. — կոչեցելումն Ը. — մերձ օմ. Ա. — ⁴ ստորովե-
նի ԲԵ; ստորոտենի Ա; ստորոտովէն Ը. — ծառոյն Ը. — ⁵ ունելով կաթս (Ա կա-
թուած) արեան ԱԲԵ; որ ունէր զկաթուած արեանն Ը. — ⁶ և
(իբր.) օմ. Ը. — բացաւ նը ակնն : ողջացաւ ակն նը Ը.

LXXXI. ⁷ որք : որ Ե. — 'ի (Խաչ.) օմ. Ը. — ⁸ ցնա օմ. Ը.
— տէրն Ը. — յերկիր օմ. ԱԲ. — ⁹ և (զիս) օմ. Ը. — ¹⁰ ար-
ժան Ը. — Խաչիս Ա. — 'ի (Խոն.) օմ. Ե. — ¹¹ իմ օմ. Ե. — լի-
նել: praem. այնպէս Ը. — ¹² Խաչիդ ԲԵ; Խաչին ԱԸ. — զտէրն Ը.
— վաղվաղակի օմ. ԱԲ.

LXXXII. ¹⁴ եկն Ը; եկին ԱԲ. — ¹⁵ զկայսր Ե. — զնա խոր-
հեով: զկայսրն խորհեցան Ը.

φακιόλιον δήσατε αύτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς, ὅταν ἀποτέμνητε αύτοῦ τὴν κεφαλήν. ὅ¹⁸ γέγονεν οὕτως. καὶ ἀπεκεφάλισαν αὐτὸν εἰς τόπον καλούμενον Μάσαν¹⁹, πλησίον τοῦ δένδρου τοῦ στροβίλου. καὶ ὡς ἡβουλήθη ὁ θεός, πρὶν ὑποστρέψαι τοὺς 5 στρατιώτας, ἀπεδόθη τῇ γυναικὶ τὸ φακιόλιον, ἔχον σταγόνας αἵματος. καὶ ὡς ἐφόρεσεν αύτὸν, εὔθέως²⁰ ἀνεῳχθῆ αὐτῆς ὁ ὄφθαλμός.

LXXXI. Οἱ δὲ ἀπαγαγόντες στρατιώται τὸν Πέτρον εἰς σταυρῶσαι, λέγει πρὸς αὐτούς¹. Ἐπειδὴ ὁ κύριός μου Ἰησοῦς 10 Χριστὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατέβη, ὄρθος² ἐν τῷ σταυρῷ ὑψώθη· καὶ ἐμέ, ἀπὸ τῆς γῆς ὅντα, ὅταν³ εἰς τὸν οὐρανὸν καλέσῃ, ἀξιόν ἐστιν, ἐν τῷ σταυρῷ τὴν κεφαλήν μου κατάγειν⁴, καὶ τοὺς πόδας μου πρὸς τὸν οὐρανὸν κατευθύναι, ἐπεὶ⁵ οὐκ εἰμὶ ἀξιος⁶ ἐν τῷ σταυρῷ εἶναι, ὡς⁷ ὁ κύριός μου. ἀντιστρέψατε τὸν σταυρόν μου. κἀκεῖνοι εὔθέως ἀντέστρεψαν τὸν σταυρόν, καὶ τοὺς πόδας αύτοῦ ἀνω προσήλωσαν.

LXXXII. Καὶ συνῆλθεν ibi¹ ἀναριθμητον πλῆθος, λοιδοροῦντες τὸν καίσαρα, θυμῷ πεπληρωμένοι, ὥστε αὐτὸν βουλεύε-

¹⁸ om. καὶ. — ¹⁹ εἰς τόπον καλούμενον Μάσαν I; om. καλούμενην Ἀκουα: Σαλβίας DP(I). — ²⁰ om. καὶ παραχρῆμα (I).

LXXXI. ¹ « Die Soldaten aber, welche Petrus (om. τὸν ἄγιον) zum Kreuzigen führten (om. ὡς ἡλθον, αὐτόν), er spricht zu ihnen ». Dem ersten Satze fehlt das Praedicat. Ob Arm ἀπαγαγόντες oder ἀπάγοντες (DOPQ) las, lässt sich aus dem armenischen Wortlaut nicht entscheiden. — ² ὄρθος Q. — ³ ὅταν DP. — ⁴ κατάγειν DT. — ⁵ om. οὖν GOQT. — ⁶ om. οὕτως. — ⁷ om. καὶ DT.

LXXXII. ¹ μῆτ « dort », soll vielleicht hier ein τότε (P) wiedergeben.

արոս տեսեալ զնոսա յայնոսիկ ջանալով արգել զնոսա և ասէ.
Յառաջ քան զսակաւ աւուրս աղաչեցայ յեղբարց, ելանել և
գնալ, և տեսի զտէր իմ Յիսուս Քրիստոս, և երկրպագեցի
նմա և ասացի ցնա. Տէր, յ՞ երթաս, և ասէ ցիս. 'Ի Հռովմ'
երթամ՝ վերստին խաչել և մինչդեռ զշեա երթայի նորա, դար-
ձայ անդրէն 'ի Հռովմ, և ասէ ցիս. Մի՛ երկնչեր, քանզի ընդ-
քեղ եմ, մինչեւ մուծից զքեղ՝ ի տուն Հօր իմոյ :

LXXXIII. Ա ամս այսորիկ, որդեսկը իմ, աղաչեմ զձեղ,
մի՛ արգելուք զՃանապարհս իմ, զի ոտք իմ զերկնայինն ուղե-
որին Ճանապարհ. մի՛ ապա այժմ տրտմիք, այլ մանաւանդ խնդա-
կիցք ինձ եղերուք, զի այսօր վասակոց իմոց պտղոյն հանդի-
պիմ. և զայս ասացեալ ազօթեաց այսպէս. Գրոհանամ զքէն,
հովեւ բարի, զի արժանաւորեցեր զիս ժամուս այսմիկ. այլ աղա-
չեմ զքեղ, զոչխարս, զոր հաւատացեր ինձ, մի՛ վարատեսցին
առանց իմ մնացեալք, զքեղ ունելով, 'ի ձեռն որոյ ես հօտիս 15

¹ Ջանալով : Ջանալ Ը ; Ջանացեալս Ե. — և ասէ : ասելով Ը. — յառաջ օմ. Ը. — ² յեղբարցն զնալ ելանել Ը. — ³ տեսի : տե-
սեալ իմ AB. — զՏէրն Ե. — իմ օմ. AB. — և (երկրպ.) օմ. E. — ⁴ ցնա օմ. Ը. — ⁴ յ՞ : ու՞ ը Ե. — ⁶ դարձաւ Ը. — քանզի : զի Ը.
— ⁷ զքեղ օմ. Ը.

LXXXIII. ⁸ այնորիկ Ը. — ⁹ արգելուք : խափանէք Ը. — զի
ոտք—Ճանապարհ օմ. A. — զի : զոր Ը. — ուղերորէ Ը. — ¹⁰ մի՛:
praem. և A. — ապա այժմ տրտմ. Ը; A. օմ. այժմ; B. ապա
տրտմ. այժմ. — մանաւանդ օմ. AB. — ¹¹ խնդակիցք ինձ եղ. ABE
(Ե խնդակից); խնդացէք Ը. — հանդիպիմ պտղոյն Ը. — ¹³ ար-
ժանաւորեցեր : արժանի արարեր Ը. — ժամուս այսմիկ Ը; 'ի
ժամուս այսմ' AB. — այլ օմ. Ը. — ¹⁵ ունելով : add. հովեւ AB.
| որոյ : որոց Ը.

σθαι κατακαῦσαι. ὁ δὲ Πέτρος θεωρῶν αὐτοὺς οὕτως ἀγωνιῶντας², διεκάλυψεν αὐτοὺς καὶ λέγει· Πρὸ δὲ λίγων ἡμερῶν παρεκλήθην ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, ἀναχωρεῖν³, καὶ ἐθεώρησα τὸν κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ προσεκύνησα⁴ αὐτῷ καὶ εἶπον⁵ αὐτῷ· Κύριε, ποῦ πορεύῃ; καὶ λέγει μοι⁶· Ἐν Ῥώμῃ ἀπέρχομαι πάλιν σταυρωθῆναι. καὶ ἐν τῷ ἀκολουθεῖν με αὐτῷ ὑπέστρεψα πάλιν εἰς Ῥώμην. καὶ λέγει μοι· Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σου είμι, ἔως οὗ εἰσαγάγω σε εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου.

LXXXIII. Διὰ τοῦτο, τεκνία μου, παραινῶ ὑμᾶς¹, μὴ ἐμ-
10 ποδίσητε τὴν ὁδὸν μου· ἥδη γάρ² οἱ πόδες μου τὴν οὐράνιον ὁδεύουσιν ὁδόν. μὴ οὖν νῦν λυπεῖσθε, ἀλλὰ συγχάρητέ μοι μᾶλλον, ὅτι σήμερον τῶν πόνων μου τὸν καρπὸν ἐπιτυγχάνω. καὶ τοῦτο εἰπὼν προσηύξατο οὕτως· Εὔχαριστῷ σοι, ἀγαθὲ ποιμήν,
15 ὅτι κατηξίωσάς με τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ δέομαι σου, τὰ πρό-
βατα, ἀ ἐπίστευσάς μοι, μὴ σκεδασθῶ σε χωρίς μου
μένοντες³, σὲ ἔχοντα, δι' οὗ ἐγὼ τὴν ποίμνην ταύτην ἥδυ-

² οὕτως ἀγωνιῶντας DP « um jenes sich bemühend (streitend) ». — ³ « vor wenigen Tagen ward ich gebeten von den Brüdern, fortzugehen und zu wandern ». — ⁴ προσεκύνησα BG. — ⁵ καὶ εἶπον B. — ⁶ om. ἀκολούθει μοι BEGL.

LXXXIII. ¹ παραινῶ ὑμᾶς DP. — ² ἥδη ist in Arm allerdings nicht übertragen, sondern nur γάρ. Letzteres selzt aber ein ihm vorangegangenes, den Satz eröffnendes Wort voraus. — ³ « nicht mögen sie zerstreut werden ohne mich bleibend ».

այսմիկ կարող լինէի հովուել. և զայս ասացեալ առժամայն
աւանդեաց զՀոգին :

LXXXIV. Ապա երևեցան արք սուբք, զորս ոչ երբէք ուրուք
էր տեսեալ, և ոչ յետ այնոցիկ կարացին տեսանել որք ասէին
զինքեանս յԵրուսաղէմէ զալ, հանդերձ Մարկեղաւ արամք, որ
էր հաւատացեալ 'ի Քրիստոս. որոյ թողեալ զԱրմանն Պետ-
րոսի հետեւեցաւ. առին զմարմինն սրբոյն Պետրոսի հաւատա-
ցեալքն, և եղին զնա 'ի ներքոյ բեկենոյն մերձ 'ի նաւմաքիու 'ի
տեղւոջն կոչեցեալ Բատիկանոն. իսկ երեք զօրականքն, որ հա-
տին զգուին Պաւոսի, յետ երից ժամուց եկին 'ի նմին աւուր,
որք ունէին զըուղղոնն տանելով զնա առ Կերովն. և դիպեալք

¹ լինէի CE; եմ AB.— ասացեալ զայս (օմ. և) E.— առժամ-
աւանդ. զՀոգին AB; աւանդ. զՀոգին առժամայն C; աւան-
դեաց զՀոգին 'ի Քրիստոս սուբք առաքեալն Պետրոս E.

LXXXIV. ³ զորս ոչ երբ. ուրուք (Ա ուրեք) էր տես. ABE;
զոր ոչ ուրեք երբէք տեսեալ էր C.— ⁴ յետ այնոցիկ: այլ A.
— կարացին տեսանել: տեսանել կարացին C.— ⁵ որ— Քրիստոս
օմ. A.— ⁷ Պետրոսի հետեւեցաւ: Պետր. զկնի հետեւեցաւ A;
Պետր. հետեւելցաւ (sic) E; Պետրոս հետեւեցաւ զՀետ Պաւ-
ոսի C; Պետրոսի աշակերտեցան B.— ⁷ առին: praem. և A.— սր-
բոյն օմ. B.— ⁸ բեկենոյն B.— նաւմաքիու B; նաւմքիու E;
նաւմագու C; նաւմաքմոյ A.— ⁹ կոչեցեալ AB; կոչեցելում E;
կոչեցելումն C.— Բատիկանոն: Բիտիկանոն B; Բեմիկանոն C;
Բամիկանոն E; Օիտեմոն A.— ¹⁰ հատին CE; հատան AB.
— եկին—աւուր AB; նորին աւուր եկին E; եկին նորին աւուր C.
— ¹¹ զըուղղոնն C; զըողոնն ABE.— ¹¹ զնա օմ. E.— առ Կ: Կ:
լումի և C.

νήθην ποιμάναι. καὶ τοῦτο εἰπὼν παρέδωκεν παραχρῆμα
τὸ πνεῦμα.

LXXXIV. Ἐφάνησαν οὖν¹ ἀγιοι ἄνδρες, οὓς οὐδέποτέ τις²
ἔωράκει, οὐδὲ μετὰ ταῦτα θεάσασθαι ἡδυνήθησαν. οἱ³ ἔλε-
γον ἑαυτοὺς ἀπὸ Ἱερωσόλυμων παραγενέσθαι, ἃμα Μαρκέλλῳ
ἄνδρί⁴, ὅστις ἦν τῷ Χριστῷ πεπιστευκώς, ὃς καταλιπὼν τὸν
Σύμωνα τῷ Πέτρῳ ἤκολούθει. ἦραν⁵ τὸ σῶμα τοῦ ἀγίου Πέτρου⁶
οἱ πιστοὶ⁷ καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερίβινθον πληγίσιον τοῦ
ναυμαχίου εἰς τόπον καλούμενον Βατικάνον⁸. οἱ δὲ τρεῖς στρα-
τιώται οἱ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντες τοῦ⁹ Παύλου¹⁰, μετὰ τρεῖς
φρασὶ τὴν αὐτὴν ἥμέραν ἤλθον, οἱ εἴκον τὴν βούλλαν¹¹ ἀπά-
γοντες αὐτὴν τῷ Νέρωνι¹². Καὶ ὑπαντήσαντες τῇ Περπετούᾳ

LXXXIV. ¹ « es erschienen nun », vgl. D παραυτίκα οὖν ἐφάνησαν. — ² om. πρό-
τερον D. — ³ οἱ P(D). — ⁴ om. ἵλλουστρίω I. — ⁵ om. δέ D. — ⁶ om. λάθρα. — ⁷ οἱ πι-
στοὶ DLMPQ. — ⁸ Βατικάνον: vielleicht las die Vorlage von Arm Βητικάνον DP;
einzig B (Բիտիկան) hat diese Form bewahrt. — ⁹ om. ἀγίου I « die drei Sol-
daten aber, welche abgehauen hatten das Haupt Pauli ». — ¹⁰ om. ώς. — ¹¹ τὴν
βούλλαν B. — ¹² « zu Nero ».

Պեռապետուայ ասեն ցնա. **Օ** ի՞ է, կի՞ դու, ահա, յամառութեամբ կորուսեր զփակեղնն քո. և նա ցնոսա ասէ. **Ես զփակեղնս իմ վերստին առի,** և ակնս իմ ետես, որպէս և տեսանէք զիս. և կենդանի է **Տէր,** **Աստուած Պաւղոսի,** և վասն ձեր առաջեցի զնա, արժանի լինել ծառայութեան տեսոնն նորա. յայն ժամ՝ զօրականքն, որ զըուղղոնն ունէին, ծանեան զփակեղնն, և տեսին, թէ բացաւ նորա ակնն. աղաղակեցին, որպէս 'ի միոջէ բերանոյ և ասեն 'ի ձայն մեծ. **Եւ մեք ծառայք եմք տեսոն Պաւղոսի.** և երթեալ **Պեռապետուայ** 'ի պաղատն պատմեաց **Կերովնի,** եթէ զօրականքն, որ զլիսատեցին զՊաւղոս, ասեն, եթէ **Ու** մտանեմք 'ի քաղաքն, քանզի հաւատամք **Քրիստոսի,** զըր Պաւղոսն քարողեաց, և յայսմ հետէ քրիստոնեայք եմք. ուսեալ ապա զայս **Կերովնի** հրամայեաց զՊեռապետուա պաշել երկաթի

¹ **Պեռապատուեա** A; **Պեռապատուա** B; **Պեռեպատուա** C; **Պեռեպտուա** E. — դու օմ. C. — ² **յամառութ.** քո C. — **զփակեղն** CE. — ասէ ցնոսա C. — **Ես—իմ** AB; **ահա զփակեղն իմ** C; և **զփակեղն իմ** E. — ³ **ակն** E. — և (տես.) օմ. AB. — ⁴ և **վասն—նորա** օմ. B. — ⁵ **զնա** օմ. A. — **տեսոն** օմ. C. — ⁶ **որ :** **որք** E. — **զըուղղոնն ուն.** C; **զըողոնն տանէին** AB; **ունէին զփակեղն** E. — **զփակեղն** C. — ⁷ **ակն նը** C. — **որպէս 'ի միոջէ բերանոյ** CE; օմ. AB. — ⁸ և **ասեն** օմ. C. — և (մեք) օմ. C. — **տեսոնն** E. — ⁹ և **երթեալ:** C օմ. և; E օմ. **երթեալ.** — **Պեռապատուէ** A; **Պեռապատուայ** B; **Պեռեպատուեա** C; **Պեռեպտուայ** E. — 'ի պաղատն (A պաղատանն) պատմեաց AB; պատմեաց 'ի պաղատն (C add. արքունի) CE. — ¹⁰ **որ :** **որք** C. — ¹¹ և **մեք հաւատ.** C. — ¹² **Պաւղոս** CE. — ¹³ **զայն** ('Կեր.) E. — **զՊեռապատուէ** A; **զՊեռապատուայ** B; **զՊեռեպատուա** C; **զՊեռեպտուայ** E. — **հրամայեաց** օմ. CE.

λέγουσιν αὐτῇ· Τί ἐστιν, σὺ γύναι; ἴδού ἴδιῳ πείσματι¹³ ἀπώλεσας τὸ φακιόλιόν σου. ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς λέγει· Ἐγὼ τὸ φακιόλιόν μου ἀπέλαβον¹⁴, καὶ ὁ ὄφθαλμός μου ἀνέβλεψεν, ώς καὶ ὅյτε με¹⁵, καὶ ζῆ Κύριος, ὁ θεὸς τοῦ Παύλου, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν
 5 παρεκάλεσα αὐτόν, ἀξιούσις γενέσθαι τὴς δουλείας τοῦ κυρίου αὐτοῦ¹⁶. τότε οἱ στρατιῶται οἱ τὴν βουλλὰν ἔχοντες¹⁷, ἐγνώρισαν τὸ φακιόλιον καὶ εἶδον, ὅτι ἀνεφύθη αὐτῆς ὁ ὄφθαλμός· ἔκραξαν ώς ἐξ ἐνδοῦ στόματος καὶ λέγουσι φωνῇ μεγάλῃ· Καὶ ἡμεῖς δοῦλοι ἐσμεν τοῦ δεσπότου τοῦ Παύλου. καὶ
 10 ἀπελθοῦσα¹⁸ ἡ Περπετούα εἰς τὸ παλάτιον¹⁹ ἀνήγγειλεν²⁰ τῷ Νέρωνι, ὅτι οἱ στρατιῶται οἱ ἀποκεφαλίσαντες τὸν Παύλον²¹ λέγουσιν, ὅτι Οὐκ ἐμβαίνομεν εἰς τὴν πόλιν· ἡμεῖς γὰρ πιστεύομεν τῷ Χριστῷ, ὃν ὁ Παύλος ἐκήρυξεν, καὶ τὸ λοιπὸν²² χριστιανοί ἐσμεν. τέτε μαθὼν τοῦτο²³ ὁ Νέρων ἐκέλευσεν

¹³ ἴδιῳ πείσματι G « durch Eigensinn ». — ¹⁴ ἀπλαζόν DP « habe ich zurückgehalten ». — ¹⁵ ώς καὶ (om. P) ὄφατέ (ἐωρατέ D) με DP. — ¹⁶ « und um euretwillen habe ich gebeten, würdig zu werden des Dienstes seines Herrn ». — ¹⁷ « welche die Bulle hatten ». — ¹⁸ καὶ ἀπελθοῦσα O. — ¹⁹ om. τοῦ βασιλέως Νέρωνος. — ²⁰ ἀνήγγειλεν DP. — ²¹ « die Paulus enthaupteten ». — ²² « von jetzt an ». — ²³ teilweise nach DP καὶ μαθὼν (P μαθ. δέ) ὁ N.

կ ապանօք. իսկ զգօրականսն հրամայեաց զմինն զլիստել, և զերկուսն քարկոծել արտաքոյ դրանն որպէս մղոն մի հեռի 'ի քաղաքէն. իսկ զՊեռապետուա 'ի բանդին, յորում պահէին, էր Պոնտենտիանոտ, աղջիկ երկիւղած, որ առեալ զծնօղս իւր և զամենայն ստացուածս կամեր քրիստոնեայ լինել. և արդելեալ եղե 'ի բանդին և Պեռապետուա. զամենայն վասն Պաւղոսի պատմեաց նմա, և առաւել ծնօղք նորա հաստատեցան 'ի Քրիստոսի հաւատան. իսկ կինն Կերովնի քոյր նորա էր, և զաղտնի յղէր առնա վասն Քրիստոսի, եթէ զշաւիտենական ուրախութիւնն աեւսանեն, որք հաւատան 'ի նա, և եթէ լուծանելիք եմ առժամանակեայքս և հանդերձեալքն յաւիտենականք, մինչև փախչել նմա 'ի պաղատէ անտի և ոմանց 'ի սիւնկղիտոսաց ընդ նմա. յայն-

¹ զմին E. — ² զերկուսն : զերկորդն E. — արտաքոյ դրանն CE; առ դրանն արտաքոյ AB. — մղոն մի AB; մղոնաւ միով CE. — ³ զՊեռապատուէ A, Պեռապատուայ B; Պեռէպատուեա C; Պեռեպատուայ E. — պահէինն CE. — Պանդենդիանէ A; Պենտոնտիանեա B; Պոնդէնտիանի C; Պոնտենտինայ E. — ⁴ աղջիկն C. — որ: որոյ A. — զծնօղնն CE. — ⁵ ստացուածն իւր C. — ⁶ բանդին AC (C բանտին); բանդ BE. — Պեռապատուէ A; Պեռապատուայ B; Պեռէպատուա C; Պեռեպատուա E. — զամենմա AB; պատմեաց զամ վս Պաւղոսի նմա (C օմ. նմա) CE. — ⁷ ծնօղքն CE. — 'ի Քի հաւատան AE; 'ի Քրիստոս B; 'ի հաւատան C. — ⁸ քոյր նը էր և օմ. A. — ⁹ ուրախութիւնն CE. — ¹⁰ լուծան. են առժամանակ. BE; կործանելոց են առժամանակեայքս A; լուծանի 'ի քէն առժամանակեա կեանքս C. — ¹¹ յաւիտենականք: յաւիտեան մնան C. — փախչել: խափանել B. — նմա: նոցա A. — ¹² 'ի պաղատանէ BE. — ոմանք A. — սիւնկղիտոսաց AB; սիւնդղիտոսաց C; սիւնկղիտոսաց E.

τὴν Περπετούαν²⁴ φυλακισθῆναι σιδηροδέσμιον· τοὺς δὲ στρατιώτας ἐκέλευσεν τὸν μὲν ἔνα ἀποκεφαλισθῆναι, καὶ τοὺς δύο λιθοβοληθῆναι ἔξω τῆς πόρτης ὡς ἀπὸ μιλίου ἑνὸς τῆς πόλεως²⁵. τὴν δὲ Περπετούαν ἐν ᾧ φυλακῇ ἐτήρουν, ἦν
 5 Ποντεντιάνα, κόρη εὐλαβῆς, ἥ λαβοῦσα²⁶ τοὺς γονεῖς αὐτῆς καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν, voluit χριστιανὴ γενέσθαι. καὶ τηρουμένη ἦν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἡ Περπετούα. πάντα τὰ περὶ τοῦ Παύλου ἔξηγήσατο αὐτῇ. καὶ πλεῖον οἱ γονεῖς αὐτῆς firmati sunt ἐν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει.
 10 ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Νέρωνος ἀδελφὴ αὐτῆς ὑπῆρχεν, καὶ λάθρᾳ ἐδῆλον αὐτῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ, ὅτι αἰωνίαν χαρὰν βλέπουσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν²⁷, καὶ ὅτι πρόσκαιρά εἰσιν²⁸ τὰ ὅδε, καὶ τὰ ἔκει αἰώνια· ὡσπερ²⁹ αὐτὴν φυγεῖν ἐκ τοῦ παλατίου,

²⁴ om. τὴν τοὺς στρατιώτας μηγύσασαν. — ²⁵ « ungefähr eine Meile entfernt von der Stadt ». — ²⁶ λαβοῦσα : verhört für λιποῦσα. — ²⁷ « die an ihn glauben ». — ²⁸ om. ὅλα. — ²⁹ om. καὶ N.

ժամ՝ “Աերովն բազում տանջանօք չարչարեալ զՊեռպետուա, և
՚ի վախճանին կապեալ քար մեծ զպարանոցէ նորա հրամայեաց
ընկենուլ ՚ի վախից և եղան նշխարք նորա ՚ի դրան Մոմենտա-
նայ. իսկ Պոնտենտիանա և նա յոլովեց համբերեալ տանջանաց,
յետոյ հրովարեցին ՚ի միում աւուր :

LXXXV. Բայց սուրբ արքն ասացեալք յԵրուսաղէմէ եկեալք,
զորս ոչ ոք յառաջազոյն ետես, ասացին ցամենայն ժողովուրդն.
Յնձացէք և ուրախ լերուք, զի մեծի փրկութեան արժանաւորե-
ցայք, սրբոց առաքելոցդ և սիրելեաց տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի. այլ գիտացէք, այս “Աերովնի չարազոյն թագաւորի”
ոչ երբէք ունել զթագաւորութիւն :

LXXXVI. Դեպ եղեւ ապա ատիւ “Աերովնի յամենայն ժո-
ղովրդոցն և զօրացն Հռովմայեցւոց, մինչև խորհեցան հրապա-
րակապէս զնա հարկանել ըստ արժանի այնքան, մինչև արձա-

¹ բազմօք Ե. — զՊեռապատուէ Ա; զՊեռապատուայ Բ; զՊե-
ռէպատուա Ը; զՊեռեպատուայ Ե. — և օմ. Ը. — ² կապեալ օմ. Բ.
— ՚ի պարանոց Ա. — և հրամայ. Ը. — ³ վաշխից Ա. — դրանն Ը.
— Մոմենտինա Ա; Պոնտենտանեայ Բ; Պոնտենտանեայ Ը; Տո-
նենտանայ Ե. — ⁴ Պանտենտինա Ա; Պոնտենտանեայ Բ; Պոն-
դենտանայ Ը; Պոնտենտինայ Ե. — և նա օմ. Բ. — յոլովեց համ-
բերեալ Ա; համբերեաց յոլովեց Ը; օմ. յոլովեց ԲԵ.

LXXXV. ⁶ սուրբ արքն ԱԾ; սուրբքն ԲԵ. — ասացեալքն Ը;
ասացեալ Ա. — եկեալքն Ը; Ե օմ. յԵրուսաղէ եկեալք. — ⁹ ա-
ռաքելոցն Ը. — և սիրել: սիրեցելոց (օմ. և) Ա. — ¹⁰ այլ: արդ Ա.
— չար Ը. — ¹¹ երբէք + add. այլ Ե.

LXXXVI. ¹² ատել Բ. — “Աերովնի ատիւ Ը. — ¹³ զորաց Հռով-
մայեցւոցն Ե. — ¹⁴ հրապարակապէս ԲԵ; հրապարակառ ԱԾ. —
հրապ. զնա հարկ. Ե; հրապ. հարկ. զնա Ը; զնա հրապ. հար-
կանել ԱԲ. — արժանեաց Ե.

καὶ τινας τῶν συγκλητικῶν³⁰ μετ' αὐτῆς. τότε ὁ Νέρων πολλαῖς βασάνοις τιμωρήσας τὴν Περπετούαν καὶ τέλος δήσας λίθῳ μέγαν εἰς τὸν τράχηλον αὐτῆς ἐκέλευσεν ῥιζῆναι εἰς κρημνόν. καὶ ἐτέθη³¹ τὸ λείψανον αὐτῆς εἰς πόρταν Μομεντάναν³². ἡ 5 δὲ Ποντεντιάνα καὶ αὐτὴ ὑπομείνασα κριτήρια πολλά, τέλος³³ πυρὶ³⁴ ἔκαυσαν εἰς μίαν ἡμέραν.

LXXXV. Οἱ δὲ ἀγιοι ἄνδρες οἱ εἰπόντες ἐξ Ἱεροσολύμων παραγενόμενοι¹, οὓς οὐδεὶς πρώην ἐωράκει, εἴπον πρὸς πάντα τὸν λαόν· Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι μεγάλης σωτηρίας ἡ ξιώθητε², τῷν ἀγίων ἀποστόλων καὶ φίλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. γινώσκετε δὲ τοῦτον τὸν Νέρωνα τὸν πονηρότατον βασιλέα⁴ μηκέτι⁵ τὴν βασιλείαν κατασχεῖν.

LXXXVI. Συνέβη οὖν¹ μισηθῆναι τὸν Νέρωνα ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν καὶ τῶν στρατιῶν τῶν Ῥωμαίων, ὥστε βουλεύεσθαι² δημοσίᾳ αὐτὸν³ τύψαι, ως ἦν ἄξιος⁴, ἔως οὗ⁵

³⁰ συγκλητικῶν DHIPT (doch auch συγκλητίδων ist möglich). — ³¹ ἐτέθη DHP.
— ³² Μομεντάνα ABDHP. — ³³ om. δὲ DHNOPT. — ³⁴ om. ποιήσαντες ἐσγάραν.

LXXXV.¹ παραγενόμενοι I. — ² μεγάλης σωτηρίας ἡ ξιώθητε zum Teil nach HP (μεγάλης δέξης καὶ σωτηρίας ἡ ξιώθητε). — ³ « dass ihr grossen Heiles gewürdigt werdet, der heiligen Apostel und Freunde... » — ⁴ om. μετὰ τὴν σφαγὴν τῶν ἀγίων ἀποστόλων DHP. — ⁵ om. αὐτὸν δύνασθαι.

LXXXVI.¹ συνέβη οὖν D. — ² βουλεύεσθαι D. — ³ αὐτὸν LM. — ⁴ « nach Verdienst (Würdigkeit) » pro digno. — ⁵ om. τυπτόμενος L.

կեսցէ զոգին. իսկ իրմել լուաւ ապա զայս ⁴ Աերովէ, անկաւ՝ ի վերայ նորա երկիւղ և դողումն անտանելի. և այսպէս փախեաւ, որպէս զի մի' ևս երկիւնմա. և ասէին ոմանք, եթէ միձչ մոլուրեալ եր 'ի մայրին փախչելով, 'ի ցրաոյ և 'ի սովոյ սատակեցաւ, և գայլոց կերակուր եղե :

LXXXVII. Խակ զսրբոց առաքելոցն մարմինսն դէպ եղեւ առնուլ արեւելեաց ոմանց առ 'ի տանել զնոսա յարեւելս. և եղեւ շարժումն մեծ 'ի քաղաքին. և ընթացեալ ժողովուրդք ⁵ մայեցւոցն առին զնոսա 'ի տեղի կոչեցեալ Աստակոմաս, և անդ պահեցան մարմինք սրբոցն զտարի մի և զամիսս եւթն, մինչև ¹⁰ լինել տեղեացն, ուր եղան իսկ. և սրբոյն ապա Պետրոսի մարմինն 'ի Շատիկանոն տեղւոջն մերձ 'ի նաւմաքիու հանգեաւ. իսկ

¹ զոգին : զՀոգին C. — իսկ օմ. C. — ապա E ; օմ. ABC.
— ² երկիւղ և օմ. AB. — այնպէս E. — ³ երկիւն : երկել ABC ;
երկեալ E. — նմա : նորա A. — ⁴ մոլորէր E. — սովու B.

LXXXVII. ⁶ առաքելոց զմարմինս C.—⁷ առնուլ արեւելեաց BCE; յարեւելից առնուլ A.— ոմանց օմ. AB.— առ 'ի տանել զնս CE; զնոսա առ 'ի տանել A; զնոսա տարան B.— յարեւել BC; յարեւեալս E; յարեւմուտս A. — ⁸ ժողովուրդք (A ժողովուրդն) ⁹ ռովմայեցւոցն (C ռովմայեցւոց) AC; ¹⁰ ռովմայեցւոցն (օմ. ժողով.) B; ¹¹ ռովմայեցիքն E.— ⁹ առին զնոսա CE; առին զմարմին նորա և եղին AB. — տեղի AB; տեղին E; տեղւոջ C.— Աստակոմաս AC; Ասմակոմամ (Աստակոսատ?) E; Աստակոսատ B. — ¹⁰ պահեցաւ BC. — մարմինք սրբոցն օմ. C. — ¹¹ 'ի լինել A. — տեղեացն CE; տեղւոյն A; տեղւոջն B.— ուր եղան—տեղւոջն օմ. B per homoioteleuton— ուր եղան իսկ E; ուր և եղան իսկ A; ուր և անդ իսկ C. — և սրբոյն ապա E ; օմ. և սրբոյն A ; օմ. ապա C. — ¹² Շատիկանոն : Շատիկանուն C ; Շամիկոնոն E ;

ἐκπνεύση. ὡς δὲ⁶ ἤκουσεν οὖν ὁ Νέρων ταῦτα, ἐπέπεσεν αὐτῷ φόβος καὶ τρόμος ἀνυπόστατος, καὶ οὕτως ἔφυγεν, ὥστε μὴ ὄραθῆναι αὐτὸν ἔτι. καὶ ἔλεγόν τινες, ὅτι, ὡς ἐπλανάτο ἐν ταῖς ὅλαις φεύγων, ἀπὸ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ λιμοῦ ἀπέψυξεν, καὶ ὑπὸ⁵ λύκων κατεβρώθη⁷.

LXXXVII. Τὰ δὲ τῶν ἀγίων ἀποστόλων σώματα συνέβη ὑπὸ ἀνατολικῶν τινων ἐπαρθῆναι τοῦ κομίσαι αὐτὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ. καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν τῇ πόλει· καὶ δραμόντες οἱ λαοὶ τῶν Ῥωμαίων κατέλαβον αὐτοὺς ἐν τόπῳ λεγομένῳ Κατακόμβας¹, κἀκεῖ ἔφυλάχθησαν τὰ σώματα τῶν ἀγίων ἐνιαυτὸν ἔνα καὶ μῆνας ἐπτὰ² μέχρι τοῦ κτισθῆναι³ τοὺς τόπους⁴, ἐν οἷς ἀπετέθησαν⁵. καὶ τὸ μὲν τοῦ ἀγίου Πέτρου σῶμα

⁶ ὡς δὲ OP. — ⁷ « und den Wölfen zur Speise ward ».

LXXXVII. ¹ Auf κατακόμβας D dürfte wohl Arm Katakomas zurückgehen; om. ὁδῷ τῆς Ἀππίας τῆς πόλεως τρίτου μιλίου D. — ² ἐπτὰ DHP. — ³ om. αὐτοῖς. — ⁴ τοὺς τόπους DHP. — ⁵ ἀπετέθησαν DHP.

սրբոյն Պաւղոսի յՈւստիսիանէ Ճանապարհին երկու մղոնօք
հեռի 'ի քաղաքէն՝ բարեգործութիւնս բազումն շնորհելով հա-
ւատացելոց յանուն տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի :

LXXXVIII. Եւ կատարեցան ընթացք սրբոց առաքելոցն Պե-
տրոսի և Պաւղոսի յամնեան յունիս 'ի քսան և ինն, իսկ զօրա-
կոնացն յամնեանն յուլիս յերկումն, և Պեռպետուոյ և Պոն-
տենտիանայ 'ի նորին ամսոյ յութն՝ շնորհօք և մարդասիրու-
թեամբ տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, ընդ որում Հօր
միանդամայն և Հոգւոյն սրբոյ փառք, իշխանութիւն և պատիւ-
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամեն : 10

Բամիկան Ա. — տեղուջ ԱԾ. — նաւմաքիու : նաւմաքիոյ Բ; նաւ-
մաքու տեղուջ Ը (հանգեաւ մերձ 'ի նաւմաքու տեղուջ Ը); նաւ-
մաւմաքիու Ե; նաւմաքմի ուր Ա. — ¹ յՈւստիսիանէ : Ուստի-
սիանէ Ը; յՈւստիանէ Ե; յՈւստիկանէ Ա; յՈւստիկեան Բ.
— Ճանապարհէն Բ. — երկու մղոն. հեռի ԱBC; հեռի երկ. մղոն. Ե.
— ³ Յի Քի օմ. Ը.

LXXXVIII. ⁴ սրբոց : սուլլ Ը. — ⁶ յուղե Ե. — Պեռապ-
տուոյ Բ; Պեռապտուէ Ա; Պեռեպտուոյ Ե; Պեռիպտուեա Ը.
— ⁷ Պոնաենատինա Ա; Պոնտենտինայ Ե; Պենտառնտինեա Բ; Պոն-
դանտիանէի Ը — նորին : նմին Ա. — ամսեան Ա. — յութն Ա;
յեւթն Ե; յիկ Բ; օմ. Ը. — շնորհօքն Ե. — ⁸ ընդ որում ԸԵ ;
որում վայելէ ԱԲ. — ⁹ Հօր—սրբոյ օմ. ԱԲ. — միանդամայն օմ. Ե.
— սրբոյ : add. վայելն Ը.

εἰς τὸν Βατικάνον τόπον πλησίον τοῦ ναυμαχίου⁶ ἀνεκλιθη, τὸ δὲ τοῦ ἀγίου Παύλου εἰς τὴν Ὀστησίαν ὁδὸν ἀπὸ μιλίων δύο τῆς πόλεως⁷, εὐεργεσίας πολλὰς παρέχοντες τοῖς πιστοῖς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

LXXXVIII. Καὶ ἐτελεώθη ὁ δρόμος τῶν ἀγίων ἀποστόλων¹ Πέτρου καὶ Παύλου μηνὶ Ἰουνίῳ καθ, τῶν δὲ² στρατιωτῶν μηνὶ Ἰουλίῳ δευτέρᾳ· καὶ τῆς Περπετούας καὶ Ποντεντιάνας τῷ αὐτῷ Ἰουλίῳ μηνὶ δύρδῃ· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἄμα καὶ³ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι δόξα, χράτος καὶ τιμὴ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

⁶ om. μετὰ δέξης καὶ ὅμνων. — ⁷ om. ἐν οἷς τύποις διὰ τῶν προσευχῶν αὐτῶν.

LXXXVIII. ¹ om. τε καὶ μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ BDL. — ² om. τριῶν BGL. — ³ ὅμα καὶ LP.

